

FOTO Pēteris Klavins

Latviešu mākslinieku izstādi atklāj Jaundienvidvācijas parlamenta deputāts Deivids Klarks (*The Hon. David Clarke, MLC*). Skat. arī <http://www.youtube.com/watch?v=Txv6yLKzwEY>

Dziesmu svētku biļetes

Vienas dienas laikā ir iegādātas 44 000 biļetes

Pirmajā biļešu tirdzniecības dienā uz Dziesmu un deju svētkiem (līdz plkst. 20.00) ir iegādātas 44 000 biļetes, telefoniski rezervētas 6100 biļetes, kas kopā sastāda 86% no kopējā biļešu skaita, kas ir pieejamas publiskā tirdzniecībā. Publiskā tirdzniecībā **6. aprīlī** tika nodots 58 000 biļešu uz Dziesmu un deju svētku maksas pasākumiem. Pēc pirmās biļešu pār-

došanas dienas tirdzniecībā palikuši 15,5% biļešu. Interneta veikalā www.bilesuparadize.lv 6. aprīlī tika pārdots 30% no kopējā publiskai tirdzniecībai nodoto biļešu skaita. Šobrīd ir pieejamas biļetes uz Tautas tērpu skati, tautas mūzikas koncertu *Raksti*, vokāli simfoniskās mūzikas koncertu Arēnā Rīga, kokļu ansambļu koncertu, vokālo ansambļu garīgās mūzikas kon-

certu.

„Interese par Dziesmu un deju svētku pasākumiem – lielāko Latvijas kultūras dzīves notikumu – ir milzīga. Dziesmu un deju svētku biļešu pieejamības jautājums ir jārisina kultūras infrastruktūras aspektā. Ir ļoti svarīgi, lai līdz 2018. gadam, kad svinē-

Turpinājums 18. lpp.

Mirkļis notverts mūžībai

Latviešu mākslas izstāde Sidnejā

Tas ir mirklis, kad mākslinieka ota piekļaujas audeklam un iemūžina tā brīža sajūtu, redzējumu, iekšējās saskaņas meklējumu; mirklis, kas pārvēršas mūžībā, ļaujot mākslas darbam būt ticamākamajam lieciniekam.

3. aprīlī – dienā, kad debesis dzirdina zemi, pārklājot to sīkām lietus lāsītēm, Jaundienvidvācijas Parlamenta nama *Strūklakas pagalma* (*Fountain Court*) izstādes telpā tika atklāta Austrālijas Latviešu mākslinieku darbu izstāde – sava veida veldzējums cilvēku dvēselēm.

Pamazām vien ļaudis ierodas notikuma vietā, kopā ap 65, iemalko kafiju, bauda uzkodas, sasveicinās ar klātesošajiem māksliniekiem un saviesīgā noskaņā gaida pasākuma

atklāšanu. Vieta, kurā izstādītas gleznas, – šo piebūvi vecajam parlamenta namam – 1980. gados izprojektēja arī latviešu izcelsmes arhitekts Andrejs Andersons, un arī izstādes tapšanas stāsts ir īpašs, jo viena no māksliniecēm, kuras darbi skatāmi klātienē, – Biruta Klarka (Clark) bija tā, kura ierosināja *Strūklakas pagalma* menedžerim Ričardam Klarkam (Richard Clarke) pieaicināt latviešu māksliniekus izstādīt savus darbus. Labas idejas īstenojas, un tā ar svinīgu pietiekumu izstādi atklāj Jaundienvidvācijas parlamenta deputāts Deivids Klarks (David Clarke). Deivids Klarks ir daudz gadus bijis baltiešu draugs un ir vairākas reizes apmeklējis 14. jūnija sarīkojumus Sidnejas Latviešu namā.

Turpinājums 3. lpp.

Saturs

Austrālijas ziņas	1, 2, 3, 4, 18
Latvijas ziņas	1, 5, 7, 11, 18
Latvieši pasaulē	5, 6, 8, 9, 11
Redakcijā	3
Dziesmu un deju svētki	1, 18
Lasītāja vēstule	3
Latviešu valoda	10, 11
Saruna ar Gunāru Bērzzariņu	12, 13, 16
Jēkabs Ziedars	14, 15, 16
3x3	17
Datumi	18
Sarīkojumi un ziņojumi	19, 20
Lata kurss	20

9 771837 699002

DV Adelaides nodaļas gadskārtējie dārza svētki

Mielasts svaigā gaisā un jautrā kompānijā

„Atvasara, atvasara,
Smaidot māj no kļavas zara...“

Ilze Liepiņa

Vai tiešām temperatūra sasniedza tikai solītos divdesmit astoņus grādus sestdien, **6. aprīlī?** DV birtzaliņā sēžot, likās gan, ka dabas māte, rudens dienā, labu griebēdama, bija piešķīrusi dažus grādus vairāk. Lai nu kā, tie kas paguva iekārtoties ne jau nu kļavas, bet šoreiz bērzu zaru ēnā, jutās laimīgāki par tiem, kas atnāca vē-

lāk un bija spiesti sēdēt saulē. Situāciju glāba steidzīgi atgādāti, stratēģiski novietoti, lielie dārza širmji. Laimīgs arī tas, kas bija padomājis paņemt līdzī cepuri un saulesbrilles.

Sarīkojums sākās laicīgi plkst. 14.00, jo pusdienu stunda jau bija garām, un izsalkums lika sevi manīt. Bagātīgi piekrautie šķītvji uz brīdi ieviesa klusumu visā birtzaliņā. Desas, kotletes, kartupeļu salāti, svaigie salāti, augsļi – un liela kaudze saceptu šipolu. Šoreiz nekas neaizmirās krāsnī! Tam visam pa virsu vēl kūkas un kafija; īsts mielasts svaigā gaisā un jautrā kompānijā. Divi brāļi Jaudzemi – Andris un Valdis dežurēja bārā, lai dzesētu tautas slāpes, un, ņemot vērā silto laiku, viņiem bija darba pilnas rokas tā, ka knapi pietika laika pašiem pašiem.

Dārza svētki ir izdevīgākā reize, kad iekasēt DV biedru naudas, jo finansāliem biedriem pusdienas ir bez maksas, citiem, jāmaksā \$15. Ir taču daudz vieglāk, šķirties no dolāriņiem, ja ir kaut kāds tūlītējs ieguvums, vai nē?! Jāsaka gan, ka katram būtu lētāk vienkārši samaksāt par pusdienām nekā maksāt biedru naudu, bet organizācijai ir izdevīgi, ja nesamaksājušu biedru uz īsu brīdi ķer *seniora moments* un nespēja šo sīko atšķirību aprēķināt! Kasieres Rita un Astra iz-

Divi tēvi, trīs dēli Kronīši: Toms, Edvīns, Oliveri, Imants.

FOTO Imants Kronītis

Pusdienotāji birtzaliņā.

mantoja gadījumu, atgādināt tautai par DV Ziedojumu akciju, kas nupat sākās un ilgs vēl pāris mēnešus. Ēdāju beigās sanāca ap 60.

Sī gada intelektuālā daļa saucās *Vai tu atceries, kad...?*, kur katrs no 20 jautājumiem sākās ar *Kurā gadā...?* Grūti. Datumus var atcerēties vēsturieki, bet kurš no mums vispār var atcerēties, ko vakar ēdām brokastīs, nemaz nerunājot par to, kurā gadā sāka celt Kremli vai Eifeļa torni, vai pakāra Nedu Keliju (Ned Kelly)?!* Mēs taču neviens tur nebijām klāt, un tas pat ne-notika mūsu laikā! Imant Kronīti, jel apžēlojies... prasi ko pudeles Uzvarētāju laurus un divas pudeles šampanieša sev ieguva komanda, kas zināja tikai vienpadsmit pareizas atbildes; izrādās, ka mums visiem jāiet atpakaļ skolā, lai uzlabotu vispārējās zināšanas.

Šogad dārza svētki izvērtās arī par divu ģimeņu svētkiem. Pirmkārt, Rasa Feja ar diviem no saviem mazbērniem svinēja dzimšanas dienas. Līdzīgi trim lāčiem pasakā, katrai jubilārei bija piemērota lieluma klišēris; piecus gadus vecai – maziņš, divpadsmit gadīgai – vidējs un pašai vecmāmiņai (jau ļoti cienjamos gadus!) – vislielākais. Galds svinīgi, balti klāts ar pašu līdzpaņemtiem naškiem bērnu priekam. Ne visi runā latviski, bet *Augstu laim' un prieka!* jēgu saprata visi. Cita ģimene lepojās ar diviem tēviem un trim dēliem, kur jau trešajā paaudzē aug Daugavas Vanagi (cerēsim!) ar uzvārdu Kronītis. Vidējā paaudze – Edvīns cepa desas un šipolus, kamēr tēvs Imants vadīja sarīkojumu. Jaunākie – Edvīna mazie *spēka vīri* Toms un Oliveri sīki izpētīja visus DV nama un dārza kaktus, lai nākotnē, kad būs jā-sāk darboties, zinātu, kur viss atrodas. Kā zarus locīs, tāds izaugs koks.

Vairāki Vanagi un Vanadzies bija ieradusies nodaļas neoficiālā uniformā: nesen iegādātajos polo kreklos. Kad ir vēlēšanās parādīt solidaritāti un

piederību organizācijai, bet formālā uniforma nav īsti piemērota, tumši zilais polo krekliņš ar DV zīmi pie kreisās krūts ar vārdu *Adelaide* apakšā ir tieši tāpēcīgais apģērba gabals. Piestāv kā kungiem, tā dāmām, dabūjams visādos lielumos un katrā laikā, un valkājams pie jebkādiem brunčiem vai bīksēm. Sen jau mums tādu vajadzēja,

Turpinājums 18. lpp.

Published by Sterling Star Pty Ltd
ABN 54053671855

Redakcija / Editorial Office:
Sterling Star
PO Box 6219
SOUTH YARRA, VIC 3141
AUSTRALIA

Tel/fakss: (03) 98273753
redakcija@laikraksts.com
latvietis@netspace.net.au

www.laikraksts.com

Editor: Dr. Gunars Nagels
Associate Editor: Ilze Nagela

Abonēšanas cena drukātam laikrakstam: \$35 par 10 numuriem, \$70 par 20 numuriem vai \$180 par 52 numuriem ar piegādi Austrālijā.

Čekus rakstīt uz vārda:
„Sterling Star Pty Ltd“.

Sludinājumu cena: \$5 par 1 cm telpu vienā slejā vienā numurā.

Content and design:
© Sterling Star 2013.
All rights reserved.

Tīmeklī/Online ISSN 1837-6991
Abonētājiem/Print ISSN 1837-6983

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ne katrā gadījumā atbilst redakcijas viedoklim, un redakcija par tām neuzņemas atbildību. Redakcija patur tiesības manuskriptus un fotogrāfijas rediģēt. Laikraksts honorārus nemaksā.

Redakcijā

Sveicināti, lasītāji!
Latviešu Dziesmu un deju svētki ir latviešu tautas lepnums. Uzņemti UNESCO Kultūras mantojuma sarakstā, kā arī Latvijas kultūras kanonā. Cieši saistīti ar Latvijas valsti.

Bet kurš var uzminēt, kuras valsts vārds ir vēl ciešāk saistīts ar Latviešu Dziesmu un deju svētku oficiālo attēlojumu tīmeklī? Palīdzēšu – tā ir maza valsts Klusā okeānā. Starp 10 un 11 tūkstošu iedzīvotāju. Nezinu, vai kāds no tiem ir latvietis.

Tīmeklis tagad bieži ir pirmais pieturas punkts iegūt informāciju par kādu pasākumu. Loģiski būtu domāt, ka Dziesmu svētku oficiālā tīmekļa adrese būtu *dziesmusvetki.lv*. Skaidrs nosaukums. Pēdējie divi burti beigās, „lv“, norāda, ka tā ir Latvijas adrese.

Pārbaudot publiski pieejamu informāciju, viegli noskaidrot, ka šīs adreses īpašnieks ir „*Nemateriala kulturas mantojuma valsts agentūra*“, tādā aģentūra, kas ir oficiāli atbildīga par svētkiem, un ka skaitļotājs, kas apkalpo adresi *dziesmusvetki.lv* atrodas Rīgā, Latvijas Universitātes Matemātikas un Informātikas Institutā.

Tiktāl viss kārtībā. Bet ievadiet šo adresi pārlūkprogrammā, un jūs tūlīt tiksiet pārdresēti uz Latviešu Dziesmu un deju svētku īsto tīmekļa mājvietu: *dziesmusvetki.tv*. Pēdējie divi burti „tv“ norāda, ka šī adrese pieder Tuvalu valstij, tuvāk Jaungvinejai un Jaunzēlandei nekā Latvijai.

Izrādās, ka *īstā* adrese *dziesmusvetki.tv* pieder uzņēmumam *SIA McCann Riga*, kura ir dabūjusi Ls 159 880 latus vērtu līgumu par Dziesmu un deju svētku komunikācijas izstrādes un īstenošanas pakalpojumiem. Apkalpojošais skaitļotājs gan atrodas Rīgā pie *Lattelecom Technology Sia*.

Kāpēc bija vajadzīga šāda Dziesmu svētku veidola degradēšana? Tīmekļa domēni reģistrēti Tuvalu ir iecienīti televīzijas kanāliem un programmām dēļ „tv“ galotnes, bet latviešu dziesmu svētkiem?...

Interesanti, ka domēni *dziesmusvetki.com* un *dziesmusvetki.org* pieder Amerikas latvietei Līgai Sūrītei, un abos ir tikai reklāmas, kam nav nekāda sakara ar Dziesmu svētkiem. Toties domēns *dziesmusvetki.net* tūlīt pārdresējās uz *dziesmusvetki.lv*, kurš, savukārt pārdresējās uz oficiālo Tuvalu Latviešu dziesmu un deju svētku adresi *dziesmusvetki.tv*.

Varbūt šis tomēr ir dziļi pārdomāts diplomātijas solis, lai beidzot Latvijas Ārlietu ministrija saprastu, ka Klusā okeānā ir daudzas mazas valstis, katra ar vienu balsi Apvienotās Nācijās? Ārlietu ministrijai ir norādītas pārstāvniecības – gan rezidējošas, gan nerezidējošas daudzās mazās valstīs, bet ne Tuvalu, Nauru, Kiribati, u.c.

Kas ir īstais stāsts?

GN

Lasītāja vēstule

Latvieši Latvijā un ārpus tās

Atgriešanās! Atgriešanās! Lāčplēsis, Antiņš vai Sprīdītis! Izvēlieties! (Skat. LL251).

Šis sludinājums nav jau tik vienkāršs. Es uzaugu ASV – abi vecāki trimdas latvieši. Nogāju *Garezeru* un pat īsu laiciņu *Minsterē*. Nesen pārtulkoju Raiņa *Zelta zirgu* angļu valodā – *The Golden Horse*. Tulkojumam pievienoju Latvijas vēsturi un Raiņa lomu valsts Brīvības cīņās, – lai lasītājs saprot lugas simbolismu. Man Antiņa un Raiņa ideālists ir pastāvīgs no jaunības gadiem, kad spēlēju lugu.

Pirms vairākiem gadiem centos pārvākties uz Latviju. Es tur esmu pavadījis daudz laika. Un man jāatzīst, ka pašam bija pārsteigums. Es vienmēr uzskatīju sevi par latvieti un tad kā amerikāni. Beidzot redzēju, ka tā tas nav. Es uzaugu ASV ar Amerikas ideālistu, ar domu, ka es varu ar savu darbu veikt ko vēlos. Es arī uzskatīju savas mantas, kuras es biju nopelnījis, kā savas, ne rada vai zagļa mantas. (Kad man Rīgā nozaga mantas, apmēram, \$1000 vērtībā – man stāstīja – „nu, tas taču Jums nekas nav!“ Retais teica, ka zagšana ir morāli nepareiza – vai nu apzagtam cilvēkam ir daudz, vai maz naudas.) Es nestāstīšu vairāk par tādām nelaimēm. Bet es uzaugu ar citiem uzskatiem.

Mēs esam uzauguši citādos apstākļos. Ir jau tādi, kuri sūdzas, ka kronis nav pasniegts. Bet lielākā daļa saprot, ka pašam ir jācenšas, ja grib kaut ko veikt vai nu materiāla ziņā, kultūras, vai citādi. Un mēs varam censties un paveikt.

Mūsu domas, ka mēs varam veikt, ko gribam, nepastāv Latvijā. Latvieši var strādāt un censties – daži kaut ko sasniegs – daudzi nekā. Latvijas kapi-

tālisms ir ļoti vienpusīgs, un darbs nenozīmē, ka kaut ko varēs paveikt. Tā tad, man liekas, ka Latvijas latviešiem mūsu uzskats uzbāžas nepatīkamā veidā. Mēs jau varam tur aizbraukt, bet mums jau ir tā naudiņa... utt.

Latvijas latviešiem arī nepatīk mūsu agresīvā nostāja. Tā jau nav mums agresīva. Mēs varam prasīt, ko gribam, runāt, kā vēlamies un pasniegt savas domas par X, Y, Z. Latvietis stāv pārsteigts un mēms. Kā, nu taču??? Bet, mēs esam uzauguši ar tādu brīvību.

Pirmo reizi, kad aizbraucu uz Latviju 1989. g., es jutos kā mājās. Tagad, kaut gan Latvija ir mīļa – es netulkoju Raini, ja tā tas nebūtu, – bet esmu svešnieks savā tēvu zemē. Kaut gan esmu latvietis, latvieši mani uzskata par ārzemnieku. Un tāds jau es uzaugu. Kaut gan gāju visās latviešu skolās, skautos, dejuju tautas dejas, es tomēr uzaugu ar ideālistu, optimismu un pašpārliecinātību.

Es pats piekrižu Antiņam un Rainim. „*Nems, kas atdos, veiks, kas zaudēs, Pastāvēs, kas pārvērtīsies!*“ Bet esmu lasījis *Dienas* avīzē, kurā Raiņa speciāliste rakstīja, ka Raiņa ideālists nepiestāv šodienas Latvijā. Tā doma ir pilnīga pretēja manām domām, jo uzaugu ASV. Es piekrižu Rainim un domāju, ka man ir žēl, ka kāds varētu rakstīt, ka ideālists... utt. nav vairs svarīgs Latvijai. Man sirds sāp, ja kāds tā domātu. Latviešiem vajag Raini – šodien – tik pat kā Brīvības cīņu laikā.

Lai tik saka „*atgriešanās*“, bet tā vairs nav atgriešanās paudze. Mēs tomēr brauktu UZ svešu zemi. Daži mūs gaida, bet...

Vilis Inde

Laikrakstam „Latvietis“

Mirklis notverts mūžtbai

Turpinājums no 1. lpp.

Runas nav garas, tādēļ arī pēc Austrālijas Latviešu mākslinieku apvienības (ALMA) priekšsēdētāja Ojāra Grestes aicinājuma baudīt mākslu un cienastu, ļaudis pievērsās viens otram, fotografējas ar māksliniekiem un viņu gara bērniem, kā arī cenšas notvert mākslinieku redzējumu, tulkojot savā interpretācijā.

Arī jūs esat aicināti atnākt, sajūst, mēģināt izprast/saprast/nesaprast vai vienkārši pabūt mākslas tuvumā, kas arī vārdiem neizskaidrojamā veidā tomēr aizskar dvēseli un ikvienu padara garīgi bagātāku.

Izstāde būs apskatāma līdz **24. aprīlim**, pirmdien līdz ceturtdien no plkst. 9.00 līdz 17.00.

Lielāko daļu mākslas darbu iespējams arī iegādāties, lūgums kontaktē-

ties ar darba autoru personīgi vai rakstot Ojāram Grestem ojars.greste@gmail.com

Mākslinieki, kuru darbus varat apskatīt izstādē:

Valters Bārda (Walter Barda) (Sidneja), Anita Bērziņa-Misiņa (Sidneja), Juris Ceriņš (Melburna), Pēteris Ciemītis (Perta), Biruta Klarka (Clark) (Sidneja), Ieva Deksnē (Brisbane), Guntis Jansons (Melburna), Andra Krūmiņa (Sidneja), Dzidra Mičēle (Mitchell) (Sidneja), Haralds Norītis (Zelta piekraste), Harijs Piekalns (Kanbera), Anita Rezevska (Sidneja), Alda Rudzis (Jaundienvidvelsa), Raimonds Rumba (Sidneja), Ilze Šēnberga-Nāgēla, Jan Senbergs (Melburna), Vija Spoģe-Erdmane (Sidneja), Jānis (John) Supe (Sidneja) un Imants Tillers (Kūma).

Bonija – Ilze Viļuma

Laikrakstam „Latvietis“

Svētā Krusta draudzes Dārza svētki

Vasarīgs laiks rudenī

Svētdien, **7. aprīlī** skautu nometnē *Tērvete* (pie Kilmoras) Svētā Krusta draudzes Dāmu komiteja rīkoja Dārza svētkus. Sabraukuši bija ap 60 svētku dalībnieku. Svētki iesākās ar mācītāja **Daini Markovska** vadīto svētbūri brīvā dabā. Laiks bija silts, saulains vēl pavisam vasarīgs, neskatoties uz to, ka aprīlis Melburnas pusē jau ir otrais rudens mēnesis.

Kā katru gadu, arī šoreiz neizpalika sporta spēles; volejbola cienītāji, ieskaitot mācītāju Daini, piedalījās spēlē. Tāpat kā aizvadītajā gadā Dārza svētkos piedalījās divas komandas, un pārsteidzoši, ka rezultāts ir tieši tāds pats kā pagājušajā gadā: uzvarēja draudzība!

Par pusdienām bija rūpējušās **Irēne Ziedare** un viņas čaklie palīgi. Atbraukušie nobaudīja: barbekju desiņas ar sautētiem kāpostiem un lielisku rāsolu. Neatrūka arī gardumi: izcilas tortes, našķi un citi labumi.

Neizplika arī kopīga dziesmu dziedāšana, joki un smieklī.

Dārza svētki.

Varēja un arī to aktīvi darīja – piedalījās *Laimas akas* atrakcijā, ko varēja uz vietas iegādāties. Šogad bija īpaši daudz laimestu. Visa loterijā iegūtā nauda tiks ziedota Svētā Krusta baznīcas virtuves modernizācijai.

Dārza svētki risinājās četras stundas. ■

Volejbola spēle.

Māc. Dainis Markovskis (no kreisās) ar Dārza svētku dalībniekiem.

Ilzes Švarcas referāts Tasmānijā

Latviešu rotu un ornamentu simbolika

Skaisti rudenīgā svētdienas pēcpusdienā, **7. aprīlī**, Hobartas latvieši, viesi no Adelaides, Melburnas un Rīgas, kā arī cittautiešu draugi lielā pulkā sanāca Šauļu mājā, lai noklausītos mūsu viešņas Ilzes Švarcas interesanto referātu *Latviešu rotu un ornamentu simbolika*.

Referāts aizraujošā veidā iepazīstināja klausītājus ar latviešu vēsturiskām un modernām rotām, kā arī senlatviešu rakstiem. Referāta noslēgumā visi varēja apskatīt Ilzes darinātās moderni latviskās sudraba rotas. Ilze izsmiejoši atbildēja uz klausītāju jautājumiem, un bija iespēja visiem kopīgi apspriest latviešu rotu nākotni.

Vakara noslēgums pagāja, baudot pīrāgus un kafiju, kā arī citus dāsnus saņēstos gardumus.

Ilona Džeikobsona (Ilona Jacobson)
Laikrakstam „Latvietis“

Ilze Švarca.

07/04/2013 17:03

FOTO Arnis Vējiņš

FOTO Arnis Vējiņš

FOTO Arnis Vējiņš

FOTO Ieva Šaule

DV Vācijā

Daugavas Vanagi Vācijā atskatās uz 65 darbības gadiem

1947. gada 26. oktobrī nodibinājās Vircburgā pati pirmā DV nodaļa visā organizācijas pastāvēšanas laikā. Šī diena arī uzskatāma kā DV darbības iesākšana Vācijā, citu nodaļu un zemes valdes izveidošanā. Apmēram pēc trīs gadiem bēgļu aprūpe pārgāja Vācu saimniecībā, organizācija tika reģistrēta un statūtos ierakstīta, ka organizācijā uzņem abu dzimumu biedrus.

2012. gada decembra sanāksmē Vircburgā nodaļas priekšsēdis dažos teikumos pieminēja šo dienu, norādot uz dzīves apstākļu un vides pārmaiņām gadu desmitu gājumā. Apsveikuma izskaņas vārdos priekšnieks pateicās jauniem darbiniekiem par padarīto un novēlēja sekmīgu roku nākotnes darbā un nedēļas nogales bērnu skoliņas veidošanā. Sākot no pirmajiem gadiem vācu Deutschhaus draudze ar latviešu ev. lut. draudzi un DV nodaļu sadarbojās, atverot savas baznīcas un draudzes telpas latviešiem.

Dažas pārdomas par pagātnes notikumiem un nākotnes mērķiem un darbību. Lielākā daļa otra pasaules kara Latvijas bēgļi ieradās Vācijā. Sagrautās pilsētas nemudināja uz palikšanu. Tamdēļ tautieši izeļoja un izklīda pa plašo pasauli. Vācijā galvenokārt pa-

lika tikai slimi, invalīdi, vecāki cilvēki un ģimenes ar maziem bērniem. Toreiz nevarēja iedomāties, ka Vācija kādreiz kļūs par vienu no bagātākām valstīm pasaulē.

No Vācijas izbraucot, paņēma līdzi DV pašpalīdzības domu un mērķi kopējai sadarbībai: **Kas mums palīdzēs, ja ne mēs paši!** Šis mērķis bija tik ilgi reāls, cik ilgi pastāvēja kopības sajūta un daudzi ar mazu devumu to atbalstīja. Pienākumi un tiesības veidoja organizācijas spējas dot un ņemt. DV palīdzēja tautiešiem iekārtoties jaunā dzīves vietā ar naudas aizdevumiem – kuri jau sen atmaksāti – un ar neatmaksājamu sēklu naudu.

Viens no ietekmīgākajiem latviešu sabiedrības tautiešiem Vācijā bija pulkvedis V. Janums. Viņš savu roku pielika piemēram DV organizācijas izveidošanā Vācijā, pie DV Centrālās Valdes dibināšanas, vadīšanas un veidošanas, kā arī Latviešu Ģimnāzijas jautājumos. Visu laiku darbojies aktīvi arī latviešu centrālās organizācijās – LCP, LCK, LAKEC un BPLA. Viņš saprata, ka katrai organizācijai ir savs darba lauks, jo viena nevar visu vajadzīgo un vēlamā dažādu iemeslu dēļ paveikt.

Lielākais traucējums organizācijas attīstībā bija dažu biedru un darbinieku paustā nepamatota doma, ka DV organizācija būtu karavīru organizāci-

ja. Pēc šīs loģikas katrs uzņēmums vai biedrība, kuru kādreiz dienējuši kara dienestā iesaukti dibinājuši, apzīmējami kā karavīru uzņēmumi vai organizācijas. Fakts ir, ka DV organizāciju dibināja latviešu jaunieši, kuri agrāk bija vairāk vai mazāk brīvprātīgi iesaukti militārā dienestā. Par karavīru vai militāru organizāciju nav ne vārda atrodams statūtos vai mērķos. Ar savu neapdomātu un nepamatotu runāšanu viņi tikai panāca, ka pirms gadiem organizācija īsu laiku iekļuva valsts satversmes aizsardzības dienesta radikālo labā spārna organizāciju sarakstā. DV V uzdevums nav meklēt sadarbību ar militārām organizācijām vai izpatikt kādām politiskām partijām. Neskatoties uz to, katra biedra pienākums ir aizstāvēt Latviju un latviešu tautu.

Organizācijas un tautiešus pēckara gados vienoja sākumā cerība par Latvijas brīvības un neatkarības atgūšanu. Šī cerība gadu un gadu desmitu gājumā kļuva daudzliedzīgā par sapni. Kad šis kopējais mērķis un sapnis necerēti tomēr piepildījās, organizāciju darbība sāka apsīkt, jo visas cerības lika uz iespēju īsākā laikā atgriezties uz sākārtotu valsti, uz Latviju. Šā gadsimta sākumā arī DV V rindās doma sāka nostiprināties, ka iecerētais tik ātri nepiepildīsies. DV V sāka skatīties uz ie-

Turpinājums 11. lpp.

„Latvieši pasaulē – piederīgi Latvijai. 2013“

Eiropas Latviešu apvienība (ELA) gatavojas diasporas konferencei

Jau kļuvis par tradīciju, ka ik gadu vasaras vidū Eiropas Latviešu apvienība (ELA) sadarbībā ar Latvijas Republikas Kultūras ministriju, Latvijas Republikas Ārlietu ministriju, Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministriju un Pasaules Brīvo latviešu apvienību (PBLA) organizē starptautisku konferenci *Latvieši pasaulē – piederīgi Latvijai*.

Konference notiks 2013. gada **30. jūnijā un 1. jūlijā** Rīgā. 30. jūnijā Kanepes Kultūras centrā plānots saviesīgais vakars (no plkst. 18.00–21.00), savukārt 1. jūlijā LR Saeimas centrālajā ēkā (no plkst. 8.30–16.00) noritēs konferences pamatdarbs: sākumā ievadsesija ar vairākiem referātiem par aktuālām tēmām un tad darbs tematiskās darba grupās.

Konference *Latvieši pasaulē – piederīgi Latvijai. 2013* ir viens no centrālajiem Eiropas Pilsoņu gada Latvijas nacionālajiem pasākumiem. Dalība konferencē ir bez maksas, un tā

paredzēta kā turpinājums 2012. gada konferencei.

Konferences ievadsesijā 1. jūlijā tiks diskutēts par trim tematiem:

- Reemigrācijas plāns. Aizbraukuši lai atgrieztos?
- Vecā trimda un jaunā emigrācija. Ieilguši stereotipu laušana.
- Atmiņu politika. Kā apvienot atmiņas?

Ievadsesijai noslēdzoties, tālākais darbs tiks organizēts piecās tematiskās darba grupās:

- 1. Pedagogi un ārpusskolas aktivitāšu veidotāji.** Temati: finansiālais atbalsts, skolu vajadzības, metodikas attīstība, identitātes veidošana, projektu iespējas, labās prakses piemēri u.tml.
- 2. Komunikācijas platformas izveide.** Temati: mediju semināra darba turpinājums – darbs pie *globālā latvieša*, kā uzrunāt pēc iespējas lielāku auditoriju un reklāmdevējus, sadarbība ar sabiedriskajiem medijiem u.tml.
- 3. Jaunieši.** Temati: studentu un jauno nozares profesionāļu tīklošanās,

gatavošanās jauniešu forumam 2014. gadā, repatriējušos jauniešu integrācijas problēmas Latvijas vidē u.tml.

- 4. Kultūras darbinieki.** Temati: sadarbības stiprināšana kultūras jomā – amatiermākslā un profesionālajā mākslā, Kultūras kanons u.tml.

- 5. Projektu un organizāciju vadītāji.** Temati: diasporas organizāciju sadarbības prakse ar Latvijas vēstniecībām, valsts un pašvaldību iestādēm, NVO, pieejamie resursi mītnes valstīs un Latvijā diasporas kopienu spējas stiprināšanai, tīklošana un diasporas organizāciju savstarpējās sadarbības pieredze u.tml.

Reģistrēties konferencē iespējams jau tagad, izpildot anketu www.visidati.lv/aptauja/812222203/. Reģistrācijas beigu termiņš – 2013. gada 14. jūnijs. Dalībnieku skaits ir ierobežots, tādēļ lūgums ar reģistrāciju nekavēties.

Informāciju sagatavojuši:

Lāsma Ģibiete
Eiropas Latviešu apvienības
komunikāciju referente

Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā Fonda padome

Vērtē paveikto un plāno darāmo

AELNF padome sanāca gadskārtējā Padomes kopsēdē sestdien, **6. aprīlī**, Stokholmā. Kopsēdi ar īsu uzruna atklāja un vadīja padomes priekšsēde Ieva Graufelde, protokolēja Gabriela Balode. Valdes priekšsēde Māra Strautmane sniedza pārskatu par paveikto aizvadītajā gadā. Svarīgākais bija Fonda iecērētāja, dibinātāja un dvēseles, Andreja Eglīša simtgades sarīkojumi viņa dzimtajā Ļaudonā, Rīgā un Stokholmā. Tie visi izdevās lieliski. 13. oktobrī, Latvijas vēstniecībā Stokholmā dzejas pēcpusdiena, ko rīkoja Pāvils Johansons un AE Latviešu Nacionālais Fonds, godinot simtgadniekus – Andreju Eglīti un Veroniku Strēlerti. 20. oktobrī Gustava Vasas baznīcā Stokholmā kantāte *Dievs, Tava zeme deg*, izpildīja Stokholmas Latviešu koris, diriģente Gaida Rulle, pie ērģelēm Jērans Grāns, latviešu skolas vecākās klases audzēkņi deklamēja Andreja Eglīša dzeju.

21. oktobrī Ļaudonā sarīkojumi sākas ar ekumēnisku dievkalpojumu Ļaudonas baznīcā. Kantāti *Dievs, Tava zeme deg* izpildīja Zemessardzes koris diriģenta Ārija Skepasta vadībā. Tad atceres svētku dalībnieki pulcējās Andreja Eglīša atdusas vietā Ļaudonas kapos. Mācītājs I. Dāboliņš sirsnīgos vārdos pieminēja dzejnieku un brīvības cīnītāju. Bija daudz sveicēju, arī no Fonda. Sarīkojums turpinājās skolas telpās. Svētku runu teica EP deputāte Inese Vaidere. Andreja Eglīša Jaunrades konkursa laureātu apbalvošanu vadīja Māra Strautmane, izdalot Silvijas Pogules veidotus diplomus un AELNF naudas balvas. Svētku diena noslēdzās ar koncertuzvedumu *Caur daudzām zemju zemēm, caur daudzām debesīm...* par Andreja Eglīša dzīvi.

21. oktobrī Rīgā ievadīja dievkalpojums vecajā Gertrūdes baznīcā. Pie Andreja Eglīša dzīves vietas Tērbatas ielā 46 atklāja piemiņas plāksni. (Jāmin, diemžēl, ar nepareiziem gadu skaitļiem. Tagad esot uzstādīta jauna plāksne ar pareiziem dzīvošanas laikiem.)

23. oktobrī Rīgas Doma baznīcā skanēja kantāte *Dievs, Tava zeme deg*.

FOTO Valdis Dzelzkalējs

Priekšā no kreisās: Pēteris Ininbergs, Zita Dzelzkalēja ar dēlu Kristapu, Harijs Valdmanis, Gabriela Balode, Inese Meija, Māra Strautmane. Otrā rindā Ieva Graufelde. Trūkst fotogrāfs Valdis Dzelzkalējs.

Koncertu organizēja Valsts Akadēmiskais koris, Andreja Eglīša LNF un Lūcijas Garūtas Fonds. Dziedāja Akadēmiskais koris *Latvija* Māra Sirmā vadībā. Solisti Rihards Mačanovskis – baritons un Emīls Kivelnieks – tenors. Pie ērģelēm Tāivaldis Deksnis. AELNF kopā ar Akadēmisko kori *Latvija* gādāja biļetes, lai ap 300 bērni no provinces skolām kopā ar skolotājiem varētu apmeklēt šo koncertu. Tas bērniem bija neaizmirstams notikums. Jāmin, ka baznīca bija gandrīz pilna.

AELNF saime piedalījās Andreja Eglīša simtgades atceres sarīkojumu organizēšanā Stokholmā, Ļaudonā un Rīgā.

2012. gadā turpinājās *skolēniem brīvpusdienas* programma Dekšāres, Gaigalavas, Lādezera, Līvānu, Ļaudonas, Meirānu Kalpaka, Mežotnes, Riebiņu, Rimicānu un Rudzātu skolās. Sākot ar šo mācību gadu, Madonas novads gādā, lai visi skolēni saņemtu brīvpusdienas. Būtu labi, ja arī citi novadi sekotu šai priekšzīmei.

Aizvadītajā gadā bija septiņi stipendiāti, no tiem trīs studentes ar kustības traucējumiem. Tagad visi līdzšinējie stipendiāti studijas beiguši.

Revizors Andis Tīrums savā ziņojumā konstatēja, ka grāmatvedībā viss ir pareizā kārtībā un ierosināja atbrīvot valdi no atbildības par saimnieciskiem darījumiem 2012. gadā un izteikt valdei pateicību par labi veikto darbu. Kopsēde šim ierosinājumam pievienojās.

Lemjot par tekošo gadu, kopsēde pieņēma sekojošu budžetu 2013. gadam:

Skolēnu ēdināšanai kr. 100.000.-, stipendijām kr. 50.000.-, daudz bērnu ģimeņu atbalstam kr. 5.000.-, dažādiem neparedzētiem izdevumiem kr. 10.000.- un administrācijai kr. 5.000.-, kopā kr. 170.000.-. Kopsēde lūdza valdi turpināt nozīmīgo Fonda darbu līdzšinējā garā, kā arī rūpēties par mājas lapu, arhīvu un stipendiju profila izveidi. Ar šiem norādījumiem kopsēde noslēdzās.

Harijs Valdmanis, Oslo
Laikrakstam „Latvietis“

Dzeja, 7.-9. klašu grupā

2. vietas ieguvēja **Ēgita Rizga** – Andreja Eglīša Ļaudonas v.sk., 9. kl.

*Mans dievs ir Māte daba,
brīnumpilnā daba,
tā mani uzmundrina,
kad dvēsele šķiet tukša.*

*Bet sniegš ir baltāks
un zāle šeit zaļāka,
un āboli sarkanāki...
mans Dievs ir Latvija.*

*Manā pasaulē putni top īpaši,
es nebeidzu apbrīnot tos.
Debess zilgmē brīvi tie traucas
kā pasaules valdnieki.*

*Bet meži šeit tumšāki
un ezeri krāšņāki,
un ūdens saulē rāmi viz,
mū tajos dvēseles un ūdensrozes košas.*

*Mežu galotnes vējā klusi šalc,
elpu aizmurot, es ieklausos
un dzirdu, kā koki sarunājas...
mans Dievs ir Latvija!* ■

Sibīrijas stāsti skolās

Dzintra Geka Latvijas skolās stāsta par deportācijām

Latvijas ziema ar sniega kupenām un ledu turpinās. Sniegpulksteņi ziedēšot tikai uz Jāņiem. Marta nogalē biju uzaicināta uz Latvijas skolām stāstīt par 1949. gada deportāciju. Apsveicama ir skolu iniciatīva bērniem pastāstīt ko vairāk nekā teikts vēstures grāmatās.

Mēs nezinām, kāds bija pavasaris pirms 64 gadiem, kad 25. martā uz Sibīriju aizveda 33 ešelonus ar 42 125 cilvēkiem uz Omskas, Tomskas un Amūras apgabaliem. Mums šodien grūti iztēloties, kā ģimenes ar maziem bērniem aprīļa beigās spēja iekārtot mitekli, ja Sibīrijā ledus upēs sāk iet maijā vai pat jūnijā. Interesanti bija uzzināt, ko no tā visa zina bērni, pastāstīt viņiem, kādas izskatās izsūtījuma vietas tagad, un parādīt to cilvēku liecības, kuri tika izsūtīti.

Fonds *Sibīrijas bērni* ir izdevis grāmatu, kurā apkopotas 740 intervijas par 1941. gada izsūtījumu, esmu veidojusi 10 filmas, katru gadu organizēju braucienus uz Sibīriju pa 1941. un 1949. gada izsūtījuma vietām.

Vispirms bija brauciens uz Preiļiem un Riebiņu vidusskolu. Jo tālāk no Rīgas, jo bērni ir zinātkārāki un atvērtāki. Tikšanās reizē ar 5.-12. klases skolēniem, daudzi zināja stāstīt, ka arī viņu ģimenē vectētiņš vai vecvecmāmiņa bijusi Sibīrijā par to, ka glābuši vai slēpuši tuviniekus. Šie stāsti ir dzīvi, protams, ka lielākā interese bija par to, kā dzīvo Sibīrijā palikušie. Kāpēc viņi neatgriezās? Latvija paliek arvien tukšāka, un sibīriešu pēcnācēji ir mūsu tautas daļa. Riebiņu vidusskolā no 500 skolēniem palikusi vien puse.

Pagājušajā gadā mūsu braucienā uz Krasnojarskas apgabalu piedalījās Juris Vidiņš, izsūtīts no Latgales, šobrīd Viļņu slimnīcas galvenais ārsts; Astrīda Ruško tikusi izsūtīta no Ludzas, arī viņa gribēja redzēt savu bērniņas zemi Sibīrijā. Bērniem bija interesanti redzēt novadnieku izsūtījuma

Tikšanās ar skolniekiem Cēsu Draudzīgā aicinājuma ģimnāzijā.

vietas un emocionālās atmiņas. Tajā pašā dienā Preiļu Kultūras centrā notika tikšanās ar novada represētajiem. Viņiem rādīju fragmentus no topošās filmas *Kur palika tēvi* un filmu par 2012. gada braucienu uz Sibīriju.

Nākamajā dienā viesojos Ķeguma komercskolā. Arī šeit skolēnu skaits pēdējos gados palicis mazāks. Rādīju filmu fragmentus. Skolotāji teica, ka bērni daudz informāciju iegūst internetā vai video, līdz ar to viņiem iespējīgāk ir redzēt nekā izlasīt. Liela interese radās par tālajiem ziemeļiem. Kā cilvēki tur nokļuva? Kāpēc tik tālu izsūtīja?

Nākošā tikšanās ar skolēniem bija Zvejniekiema vidusskolā, kur nodaļīju 3 vēstures stundas. Vispirms 1.-4. klasei. Mazie bērni sēdēja un lielām acīm skatījās, uzciņāju viņus ar ciedru riekstiņiem, rādīju filmu fragmentus. Grūti stāstīt pavisam mazajiem par salu un badu, par ciešanām, zaudējot mātes, brāļus un māsas.

Bērni jautāja, kur bija lielveikali, kur viņi Sibīrijā ņēma naudu, ko pirka? Kāpēc ēda zāli? Vai tāpēc, ka tas bija veselīgi?

Lielākie bērni – 9.-12. klases kaut ko par Sibīriju zina vai arī negrib izrādīt, ka nezina, tāpēc ir svarīgi Latvijas vēsturi mācīt jau no pirmās klases, lai mūsu tautas vēstures traģiskās lappuses būtu zināmas.

Cēsu Draudzīgā aicinājuma ģimnāzijā regulāri tiek gatavoti projekti par vēsturi. Bija jūtams, ka skolēni ir zinoši. Rādīju viņiem filmu fragmentus, kuros redzami no Cēsīm izsūtītie. Krasnojarskas apgabala Biriļussos joprojām dzīvo Roberts Lerhis, kuru izsūtīja 6 gadu vecumā, vai-

SB 1941 **SIBĪRIJAS BĒRNI**
KOMUNISTISKĀ TERORA UPURU ATBALSTA UN PALĪDZĪBAS FONDS

rāk Latvijā viņš nav bijis.

Daudziem jauniešiem bija pat asaras acīs, redzot savus novadniekus. Pēc dažām dienām Mazsalacā rādīju pagājušā gada braucienu uz Tālajiem austrumiem, kur Amūras apgabalā, Berezņikos noturējām aizlūgumu pie 104 latviešu atdusas vietās, mācītājs Guntis Kalme nolasīja vārdus un uzvārdus, brauciena dalībnieki no Valmieras nolika ziedīņus. Klātesošos zālē tas skāra dziļi personīgi, jo daudzi saklausīja savas dzimtas uzvārdus un redzēja svešo zemi, kur dus viņu tuvinieki bez kapa vietas.

Ozolnieku vidusskolā, kas atrodas netālu no Jelgavas, bērnu skaits pēdējos gados pat pieaudzis, šeit atrodas ciemats ar jaunām, skaistām mājām. Vidusskolas skolotāja Guna Stūrmane ir no Niedru dzimtas, kas bija izsūtīti uz Tālajiem ziemeļiem – Dudinku, bet vectēvs gājis bojā Vjatlagā. 2011. gada vasarā, kad braucām uz Soļikamsku un Vjatlagu, Gunas dēls Kaspars aizveda paša gatavotu krustu vecvectēva Edgara Niedras piemiņai un uzstādīja Vjatlaga 7. lēģerpunktā, kur gājuši bojā 952 Latvijas vīri un tēvi. Jaunieši pazina un atcerējās savu skolas biedru Kaspuru un pārdzīvoja visu redzēto.

Sarīkojumā piedalījās arī represētie, viņu vidū Leons Lecis, kura brālis dzīvojot Melburnā. 2011. gada braucienā piedalījās arī Raimonds Aide no Melburnas Austrālijā, kura vectēvs gājis bojā Soļikamskā.

Tādas bija manas tikšanās martā ar Latvijas skolu jauniešiem. Domāju to turpināt, jo bērnu interese par vēsturi ir tā vērtība, dēļ kuras mēs veidojam filmas, intervējam izsūtītos, lai tas paliek nākamajām paaudzēm.

Dzintra Geka
Laikrakstam „Latvietis“

Vieta Jūsu reklāmai.

Cena \$5 par 1 cm vienā slejā.
Minimums \$10. Tieši šis laukumiņš izmaksās tikai \$11.

FOTO Inese Mičule

Tikšanās ar represētiem Ozolnieku vidusskolā.

„Atvērsim durvis uz nākotni!“

„Garezera“ konference Amerikas latviešu skolu skolotājiem

Ierados ASV jau nedēļu pirms konferences un pāris dienas pavadīju Kalamazū pie galvenās rīkotājas, Amerikas Latviešu apvienības (ALA) Izglītības nozares priekšsēdes Andras Zommeres. Katru dienu Andra nāca mājās no sava maizes darba (Andra strādā par pārzini vietējā katoļu pamatskolā) un ar lielu izbrīnu, bet arī patiešu prieku paziņoja jaunākās ziņas. „Šodien pieteicās vēl 2 skolotāji!“ – Andra atstāstīja pa dienu saņemtos e-pastus. Nākamajā dienā līdzīgs stāsts: „Skaits jau pāri par 45 dalībniekiem!“ Vēl konferences pirmajā dienā tika visiem paziņots, ka beidzamajā brīdī pieteikušies vēl pāris dalībnieku, – un dalībnieku skaits sasniedzis apaļus 50!

50 dalībniekos ieskaitīti arī viesi no tuvākām un tālākām ārzemēm. Piedalījās divas pārstāves no Kanādas, LNAK Izglītības padomes – priekšsēde Elita Pētersone ar meitu Grietiņu, kas māca Toronto Latviešu skolā. Dalībniekos arī bija PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis ar kundzi Aiju. Šis fakts liecina par ļoti svarīgu lietu: izglītība atzīta par PBLA prioritāti, jo priekšsēža klātbūtne atspoguļoja šo uzsvāru. Es pati, pārstāvēd PBLA Izglītības padomi, ierados no Austrālijas; no Latvijas bija ieradusies PBLA Izglītības padomes priekšsēdes vietiece sadarbībai ar Latviju Dace Mažeika. Piedalījās arī ALA priekšsēde Anita Batara (iepriekšējā ALA Izglītības nozares priekšsēde), skaidri vēlreiz atgādinot, ka ALA rūp mūsu bērnu latviešu izglītība un tās nākotne.

Piektdienas, 15. marta pēcpusdiena bija veltīta ALA Izglītības nozares priekšsēdes pārrunām ar skolu pārziniem. Pārrunas bija domātas, lai kalpu turpmākos plānus, kā izglītības nozarei visefektīvāk kalpot savām skolām: izplatīt informāciju, gatavot kopīgus 8. klases pārbaudījumus, kā rīkot turpmākos skolotāju kursus un konferences. Lēmums bija vienprātīgs – informācijas plūsma jāuzlabo (gan pa e-pastu, gan ALA mājaslapā, gan izmantojot iespējamus citus sociālos medijus).

Konferences rīkošanā talkā bija nākusi Garezera vidusskolas vadība – Andrai pie rīkošanas jau mēnešiem ilgi palīdzēja Garezera Vasaras vidusskolas direktore Sandra Kronīte-Stīpola, bet uz vietas vēl palīgos bija viņas čaklās Garezera līdzstrādnieces – Iveta Eilande un Gunta Beard. Nekad arī netrūka izpalīdzīgu roku uz vietas. Garezera vadība bija bijusi arī īpaši pretimnākoša, atvēlot konferences telpas ALA bez maksas.

Pirmā vakara nodarbība bija vel-

Pie Saulgriežu ēkas Garezera Vasaras vidusskolā.

tīta mūsu pašu – skolotāju – dziļākai izpratnei par latvietības jēdzienu un to – kā mēs to uztveram. Galvenā doma – ko tad mēs īsti gribam savos bērnos iedēstīt. Pārrunu iedvesmotāja, bijusī bērnodarza Stariņš vadītāja Aija Kīna lika visiem pašiem aizdomāties par savām gaitām latviešu skolā, latviešu nometnē, latviešu vasaras vidusskolā. Atgriezties atpakaļ bērnībā un ar pieaugušā skatu paraudzīties pašiem uz savu bērnu dvēseli un atcerēties, kas šķita pozitīvs, kas iespaidoja un motivēja turpināt darboties latviešu lietas labā.

Visiem bija iespēja piedalīties *prāta vētrā*, rakstot idejas uz papīra lapām, kas vēlāk tika piespraustas pie sienas. Visi jautājumi bija ar līdzīgu tēmu: kas ir latvietība, kādas cerības saistās ar mūsu latviešu skolu, kā ārpus valodas varam veicināt un veidot latvisko identitāti bērnos un ģimenēs, ko varam darīt, lai veidotu latviskāku vidi mūsu skolās, kas mūs visās latviešu skolās vieno, kas ir svarīgāks – valoda vai kultūra? Jautājumi bija vērtīgi, jo, paskatoties dziļāk mūsu pašu secinājumos par savām bērnības gaitām latviskā vidē, varam izdarīt nopietnākus secinājumus par to, ko mēs šodien vēlamies saviem bērniem nodot tālāk.

Sestdienas rīts uzausa apmācies, bet tas nenomāca skolotāju garastāvokli un nemazināja ēstgribu. Pēc brokastīm notika īsa, bet sirsnīga konferences atklāšana, kas bija uzticēta GVV direktorei. Sandra Kronīte-Stīpola pateicās visiem, kas velta laiku mūsu bērnu izglītošanai – gan pārziniem, gan skolotājiem – par viņu pūlēm un vēlmi ieguldīt laiku un enerģiju. Runa ir ne tikai par tiem, kas katru

nedēļu domā par stundu sagatavošanu, skolas mājīgu iekārtošanu, bet arī par tiem, kas pašreizēji velta savas vasaras, kas brauc garus attālumus, lai tik varētu nākt un vadīt, rīkot un palīdzēt.

Sandras uzrunas pamatdoma: „Latviešu skolas skolotājs palīdz pievest savus skolēnus tuvāk savām latviešu saknēm un latviskai dzīves izpratnei. Protams, ka materiāli un metodoloģija ir svarīgas latviešu skolas sastāvdaļas, bet pa reizei mēs arī varam par daudz tās uzsvērt un aizmirst skolotāja īsto mērķi. Katram no jums ir zināmas dāvanas, ko piedāvāt. Vai esat par tām padomājuši? Vai esat tās identificējuši? Ir dāvanas, kas katram iedzimtas, bet ir arī daudzas, ko ikkatrs var iemācīties un attīstīt. Pirmā no īpašībām ir mīlestība un cieņa pret savu tautu un tās kultūru. Vai mēs paši pavadām laiku, lai kaut dažas minūtes ieietu latviskā pasaulē? Varbūt lasām kādu grāmatu, klausāmies tautas mūziku? Kā mēs attīstām mūsu latvisko dvēseli?“ Nobeigumā uz ekrāna tika parādītas dažādas durvis – gan vecas, gan jaunas, gan greznas, gan vienkāršas. Skolotāji durvīm ir kā atslēga, un, kad durvis atvērtas, tām jāveras uz abām pusēm – no lektoriem līdz skolotājiem un tālāk skolēniem. Un skolotājiem arī pašiem šīs durvis jāvirina. Ar mudinājumu – Atvērsim durvis! – Sandra nodeva dienas gaitas tālāko ritumu pirmajai lektorei Ivetai Grīnbergai.

Iveta Grīnberga ir latviešu valodas pasniedzēja Vašingtonas Universitātē Sietlā. Iveta ir arī vairāku mācību grāmatu autore, un viņai ir liela pierē-

Turpinājums 9. lpp.

„Atvērsim durvis uz nākotni!“
Turpinājums no 8. lpp.

dze, ievēdot iesācēju latviešu valodas labirintos. Latviešu valodas aģentūra pagājušā gada vasarā izdeva jaunu latviešu valodas mācību grāmatu, kas domāta latviešu valodas iesācējiem. Iveta bija šī projekta vadītāja. Šī *Latviešu valoda studentiem* ir mācību līdzeklis latviešu valodas kā svešvalodas apguvei. Tās autore ir Nicola Nau un Inga Klēvere-Velhli, kas strādā par pnsniedzējām Ādama Mickēviča (Adam Mickiewicz) universitātē Poznaņā Polijā. Iveta uzskata, ka šī grāmata derēs arī mūsu – ārzemju latviešu jauniešu un bērnu – vajadzībām. Valoda tajā pasniegta pa tēmām, gramatika tiek nemanot iepīta nodarbībās. Valodas mācība integrēta ar kultūras un vēstures tēmām, par mērķi nosakat iespēju sazināties latviski. Iveta skolotājiem mācīja, kā mācīt, izmantojot šo grāmatu. Skolotāji ar lielu interesi noklausījās un vēlāk atzina, ka stundas izklāsts bijis ļoti noderīgs.

Grāmatai komplektā ir CD, tādat tiek mācīta un vingrināta ne tikai lasīšanas un rakstīšanas, bet arī klausīšanās un runas prasmes. Mācību grāmata ar nolūku veidota tikai latviski, taču strukturēta tā, lai to varētu izmantot jebkuras tautības pārstāvis. Iespējams, skolotājiem noderētu arī īsi, metodiski paskaidrojumi pāris valodās, kur būtu paskaidrots, kuri gramatikas elementi tiek vingrināti. Jāatzīst, ka pašmācībai grāmata būtu par sarežģītu, jo tomēr nepieciešams skolotājs, kas latviešu valodu pārzina.

Nākamajā nodarbībā tika izskatīta jauno ALA mācību mērķu papildināšana ar lasāmvielu. Skolotāji strādāja vairākās darba grupās – pa vecuma grupām, ko katrs māca savā nedēļas nogales skolā. Darba grupas uzdevums – pa pāris stundām sīki apskatīt mācību mērķus un, ievērojot šos mērķus, katrai vecuma grupai (vai līmenim, jo šādā veidā arī varētu sadalīt kopīgo programmu) atlasīt vispiemērotākās mācību grāmatas. ALA Izglītības nodaļa bija sarūpējusi veselu telpu ar dažāda veida mācību vielu – gan to, kas pieejama ALA apgādā, gan grāmatām, kas nupat atvestas no Latvijas. Skolotāji no pieejamās mācību vielas izvēlējās to, kas vislabāk atbilstu viņu noteiktajiem mērķiem, attīstot dažādas skolēnu prasmes: runāšanu, lasītprasmi, rakstītprasmi, gramatikas elementus un tekstu apguvi no galvas.

Pauzē mazai atelpai tika piedāvāta Līgas Ejupas vadītā pastaiga pa latviešu mākslas pasauli – blakusesošajā ēkā Klinklāva mākslas galerijā un O. Grīna Tautas mākslas muzejā. Šis bija ievads Līgas vēlāk noturētajai aizraujošajai lekcijai par to, kā bērniem mācīt par latviešu mākslu, mākslas izjūtu un kā *izvilkt* bērnu pašu izjūtas un emocijas, kas rodas, saskaroties ar latviešu mākslu.

Pēc pusdienām Iveta Grīnberga konferences dalībniekus iepazīstināja ar Latvijā publicētajiem mācību materiāliem, kas radīti, lai mācītu latviešu valodu mazākumtautību skolām, apmācot, kā tos efektīvi izmantot mūsu skolās.

Nemanot jau pienāca vakariņu laiks, un laika tautpīšanas nolūkos skolotājiem tika piedāvāts iegūt informāciju arī maltītes laikā. Šo brīdi izmantoja PBLA Izglītības padomes priekšsēde Daina Grosa un pasniedza Andrai Zommerei jauniznākušās PBLA izdotās mācību grāmatas – *Latviešu valoda 2. grāmata* – vienu katrai Amerikas skolai. LNAK Izglītības priekšsēde Elita Pētersone arī saņēma mācību grāmatas katrai Kanādas skolai. Daina Grosa skolotājiem īsumā parādīja arī PBLA pēdējos gados publicēto mācību literatūru, kā arī informēja par skolotāju kursiem, ko šogad Latviešu valodas aģentūra rīkos sadarbībā ar PBLA.

Savukārt Dace Mažeika īsumā izskaidroja skolotājiem par to, kas pēdējā gada laikā noticis Latvijas iestādēs un kā politiskie spēki īsteno sevis nosprausto politiku, kurā sadarbība ar diasporu izvirzīta par prioritāti. Skolotāji uzzināja par to, kādi dokumenti atspoguļo politisko nostāju un rīcību un kādas iestādes iesaistītas politikas īstenošanā. Līdz šim ļoti veiksmīgi veidojusies sadarbība gan ar Izglītības un zinātnes ministriju, gan tās pakļautībā esošo Latviešu valodas aģentūru, kurā speciāliste sadarbībai ar diasporu Aija Otomere ir veikusi lielu un nozīmīgu darbu, sagatavojot materiālus un informāciju latviešu skolu skolotājiem ārpus valsts, pastāvīgi apzinot skolu vajadzības un mēģinot ar visiem pieejamiem līdzekļiem veicināt sadarbību un apmierināt skolu prasības un vajadzības. Vairāki projekti īstenoti arī Kultūras ministrijas paspārnē, un Ārlietu ministrija bieži palīdzējusi gan ar informāciju, gan ar materiālu nosūtīšanu uz ārzemēm. Dace Mažeika izteica visu skolotāju kopīgo cerību, ka šie labi sāktie sadarbības virzieni turpināsies un attīstīsies arī nākamajos gados, un Latvijas valsts atradīs līdzekļus savu tautiešu izglītošanas atbalstam ārvalstīs.

Matisonu ģimene, kas dzīvo netālu no *Garezera*, reizi gadā rīko vietējās apkārtnes latviešu dziedāšanas vakaru. Šogad tas iekrita tieši ALA skolotāju konferences nedēļas nogalē, un ģimene bija ar mieru laipni uzņemt lielo skolotāju skaitu savās mājās. Enerģiska un skaļa dziedāšana vairāku stundu garumā bija jauks noslēgums garajai

FOTO Daina Grosa

Iveta Grīnberga apmāca skolotājus, kā lietot jaunu latviešu valodas mācību grāmatu studentiem.

un informācijas pārsātinātai dienai.

Nākamā rīta cēlienu ievadīja Andra ar īsu pateicības lūgšanu, kam sekoja Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBA) Svētības skolas nozares vadītājas Rutas Bambānes uzruna, kurā skolotāji iepazīs ar LELBA ticības mācības materiāliem.

Tālāk PBLA pārstāve Dace Mažeika sīki iepazīstināja skolotājus ar internetā pieejamajiem resursiem gan Izglītības un zinātnes ministrijas mājaslapā, kurā, iespējams, nav ļoti vienkārši atrast nepieciešamos materiālus, tomēr, kad viela atrasta, tā izrādās ir ļoti bagāta gan programmu, gan mācību vielas, gan metodisko materiālu ziņā. Jāatzīmē, ka Latviešu valodas aģentūras mājaslapa www.valoda.lv arvien vairāk kļūst par dārgumu lādi, kas ļoti noderīga arī ārpus Latvijas dzīvojošiem skolēniem un skolotājiem.

Nobeigumā PBLA IP priekšsēde Daina Grosa iepazīstināja skolotājus ar lietotnēm (apps), ko var izmantot, mācot latviešu valodu ar *iPad*, *iPhone*, kā arī *Android* planšetdatoriem un mobilajām ierīcēm. Dažas lietotnes var izmantot kā resursus gramatikas mācīšanai, citas – kā vārdu krājuma bagātinātājas. Lietotnes pašlaik var veikt arī ļoti svarīgu funkciju – parādīt bērniem un jauniešiem, ka latviešu valoda darbojas arī jaunajās tehnoloģijās, un šī sratnē arī daudz ko dod. Piemēram, lietotnē *Bitsboard* ne tikai skolotāji, bet arī paši bērni var veidot vārdu krājumu un pēc tam vingrināties, spēlējot dažādas spēles. Bērniem pašiem jautri, un rotaļājoties viņi nemanot paplašina savu vārdu krājumu. Jo vairāk varam šodien atrast šāda veida nodarbības, jo vairāk varam piesaistīt bērnu uzmanību. Bez uzmanības piesaistīšanas šodienas jauniešiem ātri zūd interese un jēga mācīties.

Konferencē izskanēja arī ļoti apsviecama ideja no ALA Izglītības nozares puses – aicinājums skolotājiem lejuplādēt savu skolu radīto mācību vielu un labi izdevušās nodarbības vienā speciāli šim nolūkam paredzētā datorā. Pēc tam katrs ieinteresētais šos materiālus varēs lejuplādēt savā USB datu nesējā. Šis bija praktisks risinā-

Turpinājums 11. lpp.

Skrošu rūpnīca

Vecākā municijas ražotne Ziemeļeiropā Daugavpili gaida ekskursantus

Apceļojot Latviju, vienmēr var uzziņāt kaut ko pārsteidzošu. Piemēram, ne visi zina, ka Latvijā darbojas vecākā Ziemeļeiropā, joprojām strādājošā municijas ražotne – Daugavpils Skrošu rūpnīca. Tā kopš aprīļa ir atvērta visiem interesentiem. Rūpnīcā organizē ekskursijas gan grupām, gan individuāliem apmeklētājiem.

Daugavpils Skrošu rūpnīca pagājušā gada rudenī uzsāka apmeklētāju uzņemšanu tās vēsturisko iekārtu apskatei, tomēr ziemā rūpnīcā ekskursijas tika pārtrauktas. Sākoties pavasarim, ar 1. aprīli, rūpnīca atkal atvērta apmeklētājiem, un, ņemot vērā iepriekšējā gada pieprasījumu, rūpnīca ir nolēmusi uzņemt arī individuālos skatītājus.

Pagājušā gada rudenī rūpnīca tika atvērta reģistrētām grupām pēc iepriekšēja pieraksta, bet no šī gada aprīļa Daugavpils Skrošu rūpnīca pirmo reizi aicina arī individuālos apmeklētājus.

Rūpnīca piedāvā iespēju gida vadībā iepazīties ar rūpnīcā ražoto municiju, aplūkot vēsturisko ekspozīciju, apskatīt skrošu ražošanas cehu, kā arī izmēģināt savus spēkus rūpnīcas šautuvē. Atsevišķi ir iespējams uzkāpt svina liešanas tornī, kas ir viena no augstākajām vietām pilsētā.

Daugavpils Skrošu Rūpnīca ir starp vecākajiem industriālā tūrisma objektiem Latvijā, ar vēsturisko skrošu liešanas cehu un unikālu 37 metrus augstu skrošu liešanas torni, kas joprojām darbojas.

Interesanta ir pašas rūpnīcas atrašanās vieta pilsētā, jo rūpnīca ir būvēta pašā augstākajā un sausākajā pilsētas vietā. No Daugavpils Skrošu rūpnīcas torņa augšas pretī veras neparasta apkārtnes panorāma uz dzelzceļa staciju un pilsētas būvēm. Tur augšā cauri gadsimtiem, nu jau mehanizēti, tiek lietotas skrotis, kas sākumā no izkausētā materiāla cauri uzstādītajam sietam, kas piemērots katras skrots lielumam, tiek tecināts tievās strūklas, kas krīt uz leju sadalās vajadzīgajā formā. Kritiens no 28 metriem ir par mazu, tamdēļ torņa iekšpusē ir 20 metrus dziļš padziļinājums jeb aka ar pacelāju, kas izsijā gatavās skrotis un tālāk nogādā uz šķirošanu pēc kalibriem, vēstīts rūpnīcas mājas lapā.

Daugavpils Skrošu rūpnīcā jau kopš 1886. gada tiek izgatavotas deviņu veidu patronas un lodes medību, sporta un pneimatiskajiem ieročiem, kā arī svina makšķerēšanas piederumi. Liels vairums produkcijas tiek eksportēts uz Vāciju, kā arī Daugavpili ražotā municija ir populāra Latvijas un kaimiņvalstu – Krievijas, Baltkrievijas, Ukrainas,

FOTO Daugavpils Skrošu rūpnīca

1886. gadā dibinātā Daugavpils Skrošu rūpnīca ir vecākā municijas ražotne Ziemeļeiropā, kura ar patronām, lodēm un skrotīm apgādā medniekus un sportistus daudzās Eiropas valstīs. Rūpnīcas lepnums ir skrošu liešanas tornis.

Lietuvas, Igaunijas un citu valstu mednieku vidū. Iepriekš piesakoties, rūpnīca ir atvērta tūristiem no trešdienas līdz sestdienai. Vairāk informācijas rūpnīcas mājaslapā internetā: www.dsr.lv.

Ekskursijas Daugavpils Skrošu rūpnīcā (Varšavas ielā 28) tiek organizētas trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās pulksten 9.00, 11.00, 13.00, 15.00 un 17.00 (individuāliem apmeklētājiem – pulksten 11.00). Dalības maksa: Ls 2,80 – 2,20.

Elmārs Barkāns
Laikrakstam „Latvietis“

Arī japāņi runā latviski

Turpinājums no 10. lpp.

nātnieku 3. kongresā viņš uzstājās ar priekšlasījumu *Priedēkļi kā internacionālismu „nacionālizācijas” līdzekļi*. Šai pašā gadā viņš arī piedalījās

Ventspils Augstskolas I Starptautiskajā jauno lingvistu konferencē un Liepājas Universitātē 16. filologu konferencē, kura pievērsās vārda pētīšanas aspektiem.

Vienlaikus jāpiebilst, ka Daiki Horiguči pārzina ne tikai latviešu valodas

zinātniskos aspektus, bet arī tās poētisko daudzveidību. Par to liecina kaut vai tas, ka viņš ir viens no Andreja Eglīša libreta kantātei *Dievs, Tava zeme deg* tulkotājiem japāņu valodā.

Elmārs Barkāns
Laikrakstam „Latvietis“

DV Vācijā

Turpinājums no 5. lpp.

sāktā darba turpināšanu un Bērzaines īpašuma saimniecisko nodrošināšanu. Ar viena mantojuma palīdzību Bērzaines īpašumā uzcēla četru dzīvokļu īres namu, kurš nodrošināja katru mēnesi jūtamam tekošo ienākumu paaugstināšanu.

Iecerētā kustība uz Latviju pa-

griezās pretējā virziena un turpinājās divus gadu desmitus. Pēc pieejamiem datiem varam priest, ka apmēram 15% latviešu tautas meklē vai atraduši sev dzīves vietu ārpus Latvijas, citās zemēs. Tātad DV V uzdevums, kā latviešu sabiedrības daļa turpinās pienākumu to atbalstīt, veidot un atrast pareizo ceļu sadarbībā ar savu senču dzimteni. Kopējā saite sadarbībai bija, ir un būs arī nākotnē latviešu valoda.

Vēsturiskie notikumi uzliek DV Vācijā īpašu atbildību un pienākumus. Pildot šos pienākumus, DV V uzaicina biedrus un tautiešus pārrunas, par kopējo darbību un kopējiem nākotnes mērķiem, kuras jau tika ievadītas.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Mārtiņš Bērziņš

DV V Virburgas nodaļas priekšsēdis
un
DV V zemes valdes loceklis

„Atvērsim durvis uz nākotni!”

Turpinājums no 9. lpp.

jums, lai uz vietas dalītos ar informāciju.

Tāpat skolotājiem bija arī iespēja vizuāli uzzīmēt ierosinājumus, kā pārveidot ALA Izglītības mājaslapu, lai tā vislabāk kalpotu Amerikas latviešu skolu vajadzībām. Jācer, ka šī iecere drīzumā vainagosies panākumiem.

Kopumā konferences tēma – *Atvērsim durvis uz nākotni!* ar apakšsaukli *Jā, mēs varam!* – tika labi un gudri apspēlēta no dažādiem viedokļiem. *Nākotne* – mēs visi apzināties, ko nozīmē pārmaiņas un ka tās var īstenot, ja ir redzama cerība. Skolotāju konference šogad deva šo cerību – dodot skolotājiem gan jaunus rīkus, gan jaunu pieeju un jaunu skatu uz mūsu skolas dzīvi un uz to, ko mēs īsti vē-

lamies panākt. Tā turpinām! Paldies Andrai Zommerei un viņas izglītības triecienkomandai par vīziju un praktisko risinājumu! Lai nākamās konferences un kursi turpina atšķētināt atsevišķos pavedienus, kas atradīs un piedāvās risinājumus mūsu daudzveidīgai skolas sabiedrībai.

Daina Grosa

PBLA Izglītības padomes priekšsēde
Laikrakstam „Latvietis“

Saruna ar žurnālistu (3)

Gunārs Bērzariņš par savām dzīves un darba gaitām

Otrais turpinājums. Sākums LL248, LL250.

Ize Nāgela: Jūs minējāt, ka sākat, bet nenobeidzāt korespondentu kursu žurnālistikā. Kāds tam bija iemesls? Tam, ka Jums ir patiesi talants rakstīt, es domāju, nav jāšaubās.

Gunārs Eizens Bērzariņš: Es iesāku korespondentu kursu žurnālistikā, bet nenobeidzu vienkārša iemesla dēļ. Ar citiem mājas darbiem biju labi ticis galā, ieskaitot, uzrakstīt stāstu (*short story*), kas nav mana stiprā puse, bet apstājos pie dzejošanas. Man vajadzēja vienkārši uzrakstīt, ka gribu to stundu izlaist un iet tālāk, bet tik ilgi vilcinājās, kamēr prātu sāka aizņemt citas lietas...

IN: Nonācis Adelaidē, Jūs 1950. g. janvārī palīdzējāt nodibināt pirmo latviešu sporta kopu Austrālijā – *Spīdola* (kas mainīja vārdu uz *Adelaides Latviešu sports* – ALS). Cik liels latviešu sportistu skaits tajā bija dibināšanas laikā? Kādi bija galvenie sporta veidi, ar kuriem šajā sporta kopā nodarbojās sākuma gados? Kā notika tajā laikā Jūsu sazināšanās un dalīšanās ar aktualitātēm? Pasts? Telefons? Varbūt pat telegrammas?

GEB: No Adelaides sāku sūtīt laikraksta *Austrālijas Latvietis* (AL) sporta nodaļas vadītājam Arnoldam Šmitam (kas jau Latvijā bija pazīstams sporta žurnālists) vēstules par notikumiem Adelaides sporta dzīvē. Tādu netrūka. 1950. g. janvārī nodibinājām paši savu sporta klubu, kaut vēl labu laiku mūsu basketbolisti spēlēja pie YMCA. Nosaucām klubu par *Spīdolu*, bet drīz vien sapratām, ka austrālieši ar tādu vārdu netiks lāga galā (ne arī mēs plānojam tikai paši savā stūrītī spēlēties!) un mainījām to uz *Adelaides Latviešu sports* (ALS). Biedru skaits sākuma varēja būt ap 30, vēlāk trīskāršojās.

Tā ka volejbolu Adelaide nepazīna, noīrējām par lētu naudu no pilsētas pašvaldības vietu vienā no pilsētu aplencošajiem parkiem (Greenhill Road un Glen Osmond Road krustojuma tuvumā), kur ierīkojām volejbola laukumu, vēlāk pat divus. Sestdienu pēcpusdienās tur netrūka ne puīšu, ne meiteņu spēlētāju. Klubs kādu laiku īrēja arī vienu no parka tenisa laukumiem.

Galda tenisam arī bija piekritēji; to spēlējām – līdz ar citu tautību entuziastiem – YWCA mājas labi iekārtotās pagrabtelpās (Grenfell ielas un Hindmarsh Square stūrī).

Tā ka visiem Adelaides latviešu basketbolmīļiem vieta pirmajā komandā neiznāca, tad nodibinājās otrs klubs – *Venta*. Abi spēlēja virslīgā. *Ventieši* cienīja arī volejbolu un viņi savā Ziemeļadelaides parkā noīrētājā

laukumā nodarbojās arī ar vieglatlētiķu. Otrajās Austrālijas latviešu meistaracīkstēs (ALM), kas notika Adelaidē (pirmās bija Melburnā 1952. g.) programmā bija basketbols, volejbols, teniss un galda teniss – gan vīriešu, gan sieviešu, izņemot basketbolu. Sieviešu basketbols arī starp austrālietēm sākās nedaudz vēlāk. (Kā zināmu kuriozu pastāstīšu, ka tolaik par basketbolu sauca sieviešu spēli, ko tagad pazīst kā *netball*. „Īsto“ basketbolu sauca par *five-a-side* vai *International rules*, saīsināti IR. Vajadzēja ievērojamu diplomātiju pamazām pierunāt sieviešu sporta vadību viņu spēles vārdu maiņai.)

Virslīgas spēles notika OBI nama zālē, Wakefield ielā ceturtdienu vakaros. Tur nedēļas nogalēs iekārtojām arī treniņus, kas sākumā bija notikuši YMCA zālē, Gawler Place.

Gadus vēlāk, kad sāka plānot Latviešu zāles būvi blakus Latviešu namam, mēs cīnījāmies, lai to uzceltu tādu, lai tajā varētu notikt arī sporta nodarbības. Mūsu sporta kopas priekšnieks Leonīds Rudājs bija arī nama plānošanas komitejā. Viņam varam pateikties, ka mūsu vēlēšanās piepildījās. Nams ir bez logiem. Griestu lampām priekšā uzlika stieplu aizsargus. Vienu basketbola grozu varēja uzkārt uz āķiem virs zāles ieejas durvīm, otram grozam Alberts Seskis konstruēja metāla statīvu uz riteņiem, ko varēja piebīdīt skatuves malai, kā arī aizvilkt aizmugurē citu sarīkojumu laikā. Treniņi notika svētdienu rītos – arī tajā laikā, kad, mūsu uzaicināts, Adelaidē kā treneris un spēlētājs viesojās ļoti populārais Zigurds Kauls no ASV.

1956. gada olimpiskās spēles Melburnā mūs sajūsmināja, īpaši tādēļ, ka Austrālijas basketbola izlasē spēlēja mūsējie – Pēteris Bumbērs, Juris Dančis, Inga Freidenfelds; disku meta Vēsmonis Balodis. Vērojām arī latviešus no okupētās Latvijas – Inesi Jaunzemi (uzvarēja šķēpa mešanā), basketbolistus Jāni Krūmiņu, Maigoni Valdmani, Valdi Muižnieku. Es gan ne ar vienu no viņiem nesatikos.

Tajā gadā Austrālijā pirmo reizi ievēda TV. Olimpiskajam basketbolam varēja sekot gan pa TV, gan radio. ABC reportierim Arnoldam Jūenam (Ewan) bija uzticēta radio raidījumu komentēšana. Lai labāk iejustos jaunajā lomā, viņš nāca uz mūsu virslīgas spēlēm, vingrinājās pats komentēšanā un aicināja arī dažus no mums to darīt; pats klausījās, lai dzirdētu, kā *īstie* basketbolisti uztver spēli. – Tolaik austrālieši nebija lieli valodnieki, bet Arnolds visus ārzemnieku vārdus bija tā iestudējis, ka spēļu laikā bija tiešām

FOTO no Gunāra Bērzariņa personīgā arhīva

Gunārs Bērzariņš Adelaidē ar izcīnīto „The Advertiser“ šaha kausu 1950. g.

prieks viņu klausīties.

IN: Austrālijā 1949. g. maijā Emīls Dēliņš sāk izdot latviešu laikrakstu – *Austrālijas latvietis*, un Jūs jau decembrī tam nosūtījāt savu pirmo rakstu; vai šo var saukt par jūsu sadarbības sākumu, kas tik sekmīgi turpinājās līdz pat 2000. gadam, kad Emīls Dēliņš aizgāja pelnītā atpūtā. Tātad, vairāk nekā 50 sadarbības gadu; lūdzu, pastāstiet par tiem mazliet tuvāk!

GEB: Šmits rakstīja AL par sporta veidiem, kas viņam bija tuvāki, piemēram, futbols; es par saviem favorītiem, kā basketbolu. Pēc spēlēm es sagatavoju un izdevu grāmatiņu *Melburna 1956*.

Kad sāku ceļot, vēlējos pastāstīt arī citiem par pieredzēto. Tā iesākās mani ceļojumu apraksti AL. Kad vēlākos gados ceļojumi paildzinājās, sūtīju Dēliņam aprakstus vēstulēs no ārzemēm, nevis pēc atgriešanās.

1972. g. pirmo reizi atgriezies Eiropā, kur man galvenā atrakcija bija Olimpiskās spēles Minhenē. Par tām tad arī sūtīju vēstules AL. Nākošās spēles bija Montreolā 1976. g. Kad vien izdevās, savienojumu ceļošanu ar kāda lielāka sporta sarīkojuma apmeklēšanu, par kuru tad sūtīju reportāžas AL. Kad ievēda internetu (e-pastus), sazināšanās strauji paātrinājās.

Man ir paradums, aprakstot saistošākas sporta sacīkstes, lietot tagadnes formu. Šad un tad Dēliņš to izmainīja pret pagātni, kas, manuprāt, aprakstam atņēma dramatismu. Citādi Dēliņš reti kad ko manos rakstos laboja. Kad viņš 2000. gadā nodeva laikrakstu ci-

Turpinājums 13. lpp.

Saruna ar žurnālistu (3) Turpinājums no 12. lpp.

tās rokās, bija beigusies neatkārtojama ēra. Līdz 1990. gadam laikraksts palīdzēja uzturēt patriotismu un cerību, ka Latvijas okupācija nepaliknīs mūžīga, sasaistīt visā Austrālijā izkaisītos latviešus, deva kontaktu ar latviešiem citās trimdas zemēs, plaši aprakstīja notikumus Latvijā. – Kad Latvija atguva neatkarību un ārzemju latvieši paši varēja droši braukt uz Latviju, laikraksta loma mainījās.

IN: Vai vēlētos vēl pieminēt kādu, ar kuru bijusi tik laba, profesionāla sadarbība žurnālistikas jomā šo gadu gaitā?

GEB: Jau pieminēju, ka Šmits bija man AL sporta lietās *boss*. Viņš pats nekad nebrauca ārā no Melburnas aprakstīt sporta sacīkstes – tas palika manā jomā. Kad Šmits atvaļinājās 1976. g. beigās, Dēliņš uzaicināja mani vadīt sporta nodaļu. Mums jau vispār citu sporta lietās ieinteresētu rakstītāju nebija (nav arī tagad).

Pēc Šmita nāves 1978. g. *Laika* sporta redaktors Vilis Čika (arī viens no pirmskara Latvijas laika žurnālistiem) aicināja mani sūtīt sporta ziņas par Austrāliju. (Piemīnēšu, ka gan Šmits, gan Čika, gan es esam Rīgas pilsētas 1. ģimnāzijas bijušie audzēkņi.)

Pēc Čikas nāves 1989. g. *Laika* sporta redaktori mainījās. Kā saprotu, tekstu nereti rediģēja citi, ne pats sporta redaktors. Mūsu uzskati ne vienmēr sakrita. Piemēram, es biju rakstījis: „... milzene ķīniete...“; iespieda „... gara auguma ķīniete...“; es: „Ar globtrotera veiklību izcēlās...“ bija pārtaisīts par – „Ar māksliniecisku veiklību izcēlās...“ un tml.

Kad rakstīju par basketbolu laikrakstā *The Advertiser*, basketbols vēl nebija ieguvis augstu rangu. Kad vietējās virslīgas spēles bija beigušās (ap plkst. 22.15), es braucu no zāles uz redakciju un vispirms pajautāju sporta subredaktoram, kā ir ar telpu, jo nebija jēgas tērēt manu un viņa laiku, rakstot garus stāstus, ja tovakar sporta lapuses bija aizņemtas ar svarīgākiem notikumiem. Tad es rakstītu koncentrēti. Ja man pateica, ka vietas ir vairāk, rakstīju attiecīgi plašāk – turpat reportieru zālē uz kādas no galdīņos iebūvētajām rakstāmmašīnām, ko ērti varēja *nogremdēt*, padarot galdiņu par parastu rakstāmgaldu.

Piecdesmitajos gados Dienvidaustrālijas basketbola klubi sašķēlās; radās divas savienības, kas katra rīkoja savas sacensības un uzskatīja sevi par galveno. Abu virslīgu spēles notika ceturtdienās, divās dažādās zālēs. Es mēģināju ieturēt pilnīgu neitralitāti, kaut tā virslīga, kur spēlēja latvieši, lietuvieši un igauņi, bija nenoliedzami spēcīgākā. Otra savienība bija deklarējusi, ka ievēdīs austrāliešu futbolam līdzīgu sistēmu, kurā klubi pārstāvēja

kādu apgabalu. Tas baltiešiem, protams, nebija pieņemams. Katru ceturtdienas vakaru braucu vispirms uz vienu zāli, pēc tam uz otru. Aprakstā laikrakstā vienu nedēļu devu virsrakstu vienai, otru – otrai savienībai.

Galu galā *mūsu* savienība sāka nīkuļot, jo austrālieši bija futbola un līdz ar to otras savienības piekritēji. Otra savienība vairākkārt aicināja baltiešus pārnākt, apsolot, ka viņu komandas varēs spēlēt ar savu vārdu. Lietuvieši pārgāja pirmie, arī latviešiem neatlika citas izejas. *Mūsu* savienība beidza pastāvēt. Mūsu klubs jau pirmajā gadā vienīgajā atlikušajā savienībā kļuva par meistarū, bet pēc tam sākas atplūdi. Dažus gadus vēlāk, kad ne latvieši, ne lietuvieši vairs nespēja dominēt kā agrāk, savienība sāka mūs spiest pieņemt kāda apgabala vārdu.

Lai varētu paturēt savu vārdu, mēs mēģinājām noturēt kluba izlasi iespējami spēcīgu, cita starpā ataicinot no ASV teicamus latviešu basketbolistus, kā, piemēram, Zigurdu Kaulu 1966. g., bet tie viesojās tikai īslaicīgi. Lai noturētu savu latvisko statusu mēs meklējām palīdzību gan pie Adelaides pilsētas galvas, gan Dienvidaustrālijas Sporta ministrijas, gan federālā imigrācijas ministra, taču labākajā gadījumā saņēmām tikai – līdzjūtību.

1969. g. ASK bija noslēdzis līdz virslīgas astotajai – pēdējai vietai. Pārspēlē ar 1. līgas meistarū gan uzvarējām, un izvēlējamies saukties tikai par *Adelaidi*, bet tas nepalīdzēja, un pēc divi gadiem savienība mums uzspieda *Centrāls* vārdu (un apgabalu tālu Adelaides ziemeļos. Mums būtu jāuzņem tā apgabala spēlētāji, bet tie neizrādīja interesi, jo mēs nekādu *propagandu* tur neveicām). Mēs iesaistījām pazīstamos ungārus (kur vienmēr skaitliski mazais klubs *Budapest* bija pievienojies Norvudai) un dažus draugus – austrāliešus.

Mūsu vecākajiem izcilajiem spēlētājiem aizejot atpūtā, mums laimējās ar to, ka treneris Ilmārs Blicavs bija izaudzinājis teicamu jaunās paaudzes vienību, kas bija pat kļuvusi par līgas meistarū zem 18 g. klasē. Drīz tie ienāca virslīgā ar Ilmāru kā treneri. Viņa jaunākais dēls Andris vēlāk kļuva par olimpieti un meita Ilze arī pārstāvēja Austrāliju.

1976. g. klubs panāca, ka tam atļāva lietot nosaukumu *Adelaide*, piešķirot pienākumu rūpēties par basketbolu Adelaides pilsētas apjomā, kas faktiski gan neko nenozīmēja. Klubs apvienojās ar lietuviešu un igauņu klubiem, kas skaitliski bija bijuši mazāki. Klubam bija 16 vienības dažādos grādos, taču ne vairs latviskas, jo mums vienkārši trūka skaitliskas bāzes. Kluba darbiniekiem sāka zust entuziasms darboties, jo klubs vairs nebija tīri latvisks.

1977. gadā klubam bija pēdējā sekmiņģā daļība Austrālijas klubu meistarācīkstēs – izcīnīta 7. vieta. Taču

pēc tam, sastāvam dažādu iemeslu dēļ vājinoties, turpinājās lejupslīde. Ikreiz beidzot sezonu virslīgas pēdējā vai priekšpēdējā vietā, 1982. g. sezonas beigās klubam – pēc 32 gadiem pavalsts virslīgā – bija tā jāatstāj.

IN: Kopš 1961. gada Jūs esat pie Austrālijas latviešu sporta pārvaldes vadības. Cik patreiz aktīvu latviešu sportistu ir Austrālijā?

GEB: Tiesa, vadīju ALSP kopš 1961. g., bet 2012. gada 29. decembra ALSP kongresā vairs nekandidēju. Par jauno vadītāju, kas ir tikai trešais visu trimdas gadu laikā, ar aklamāciju ievēlēja šobrīd vienīgās latviešu sportā īsti aktīvās pavalsts Jaundienvēlsas Dimi Pešudovu, savulaik izcilu basketbolistu un volejbolistu, tagad novusistu, arī piedzīvojušu organizatoru. Septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados, kad dzīvoju un strādāju Melburnā, viņš bija viens no maniem kolēģiem, ar ko kopā atjaunojām Melburnas latviešu sporta dzīvi. Ziedu laikos mēs skaitījām biedrus tuvu tūkstošiem; tagad ir mazāk par 200.

IN: Kāda ir bijusi līdz šim Jūsu sadarbība ar radio? Minējāt jau, ka 1951. g., piedaloties Austrālijas Jubilejas (1901-1951) šaha meistarturnīrā, pēc spēlēm katru vakaru ziņojāt par rezultātiem ABC radiofonam. Vai šī sadarbība ar radio ir turpinājusies?

GEB: Pēc tam vienīgais kontakts ar radio man bijis, sākot apmeklēt Latviju pēc tās neatkarības atjaunošanas, kad katru gadu tiku uzaicināts Latvijas radiofonā pastāstīt par mūsu sporta dzīvi. Ar Latvijas radio sporta reportieri Initu Kresu (dzim. Rītiņu, bijušo brīnumkomandas TTT spēlētāju) iepazinās pašā pirmajā Latvijas apmeklējumā, kad mums iznāca sēdēt pie viena vakariņu galda.

IN: Sporta žurnālists, aktīvs dažādu sacensību apmeklētājs; kādēļ kā savu maizes darbu izvēlējāties apgūt šķiet kaut ko pavisam savādāku, 1958. g. kļūstot par *Australian Society of Accountants* (Austrālijas Grāmatvežu biedrības) biedru? Minējāt, ka vairākus gadus vakaros mācījāt biroju organizāciju *South Australian Institute of Technology* (Dienvidaustrālijas Tehnoloģijas institūtā); vai bijuši kādi interesanti momenti Jūsu kā skolotāja pieredzē?

GEB: Rakstīšana man vienmēr likusies kā brīvlaika nodarbība, *hobijis*. Kļūt par profesionālu žurnālistu man nekad nav nācis prātā. Kā minēju, Vācijā es studēju tautsaimniecību. Seit to nevarētu darīt, vienlaicīgi strādājot, nemaz nerunājot par izmaksu (toreiz Austrālijā gan bija viena bezmaksas universitāte – Pertā). Izvēlējos radniecīgo *accountancy*; nobeidzu trīs gadu kursu, ieguvenu diplomu. Drīz arī sameklēju attiecīgu darbu vietu.

Turpināju papildināt zināšanas – izgāju viengadīgu *Chartered Com-*

„Ak tauta, kā tu krāpta tiec!“

Jēkaba Ziedara viedoklis

Ventspils novada dzimstības aptaujas preses konferencē veselības ministre Ingrīda Circene teica, ka esam iegājuši civilizētā, kulturālā Eiropas sabiedrībā, kurā par demogrāfijas jautājumu tiek nevien runāts, bet tas tiek arī risināts. Ko ministre nepateica, ir fakts, ka visās Eiropas valstīs dzimstība ir krietni zem pašatzažošanās līmeņa un visām tautām ir paredzams ceļš uz kapu kalniņu, tikai dažai ātrāks, citai lēnāks. Tas ir tādēļ, ka visās ES valstīs obligāta ir dzimumu līdztiesība, bet dzimumu līdztiesība ir programma rietumu kristīgās kultūras iznīcināšanai. (Patrick J. Buchanan. *The Death of the West.*) Tā kā šī Buchanana grāmata vairs nav dabūjama tirgū, un tīmeklī ir lasāmas tikai tendenciozas kritikas par to, atļaušos uzrakstīt interesantus izvilkumus no šīs grāmatas to, kas attiecas uz pašreiz presē diskutētām bērnodārza grāmatīņām un dzimumu līdztiesības jautājumu vispār, kā tas attiecas uz Latviju un citām ES valstīm.

Šī stāsta pirmsākums ir meklējams 1914. gada 14. augustā, kad Vācijas Reihstāgā sociāldemokrāti visi kā viens, kājās stāvojot, nobalsoja par ķeizara kara kredītiem un patriotisma orgijā vācu armijas ietiecās Beļģijā. Tas satrieca tā laika marksistus, jo Markss taču bija paredzējis, ka strādnieks, kas pieder strādnieku šķirai un ne tēvijai, neies karā pret citiem strādniekiem. Bet, kad kara taures sauca, tad strādnieki nolika darba rīkus un, patriotiskas dziesmas dziedot, identificējās ar tēviju, bet ne šķiru. Tas padarīja marksistus smieklīgus. Bet...

Georgs Lukačs (1885-1971), kominternas aģents Ungārijā, bija pirmais, kas atzina, ka Markss ir kļūdījies. Viņš saredzēja, ka marksisma uzvarai ir nepieciešama pasaules veco vērtību iznīcināšana un jaunu vērtību radīšana. Viņa vadībā Ungārijas skolās bērniem mācīja brīvo mīlestību, dzimumsakarus, vidusšķiras ģimeņu attiecību uzskatu arhaismu, monogāmijas novecošanos un reliģijas bezjēdzību tādēļ, ka tā noliedz cilvēkam izpriecies. Sievietes tika aicinātas sacelties pret tā laika dzimumattiecību tikumiem. Lukača nolūks bērnu un sieviešu izvīrtības veicināšanā, bija ģimenes iznīcināšana, jo tā bija kristietības un rietumu kultūras kodols un pamati.

Antonio Gramsci (1881-1937), itāļu komunisti, arī nāca pie slēdziena, ka Markss ir kļūdījies. Gramsci rakstīja, ka valdību, kas balstās uz dziļi iesakņojušos judeo-kristiānismu nav iespējams gāzt tik ilgi, kamēr tās saknes nav nogrieztas. Ja kristietība ir kapitālisma vairogs, tad rietumu iekarošanai marksistiem ir jāatkristianizē rietumi. Gramsci ir ilgus gadus pavadījis Itāli-

jas cietumā, bet viņa rakstītās *Cietuma piezīmes* satur veiksmīgas jauno marksistu revolūcijas rietumu iekarošanas plānu. Tur izteiktā pamatdoma ir, ka nevis, kā līdz šim, mēģināt vispirms iegūt varu un tad uzspiest kultūras revolūciju no augšas, bet vispirms ir jāmaina rietumu kultūra un tad tie, kā pārgatavojies auglis paši iekrītīs viņiem klēpī. Lai mainītu kultūru, būs jāiet garais ceļš caur rietumu institūcijām: „– mākslas, kino, teātri, skolas, koledžas, semināriji, avīzes un jaunais elektroniskais medijs, radio.“ Katrs pēc kārtas ir jāiegūst un to ir jāpārvērš un jāpolitizē par revolūcijas aģentūru. Tad tauta varētu lēnām tikt iemācīta saprast revolūciju un pat to ielūgt savās mājās. Tādai rīcībai nav vajadzīga vardarbība un to nevar apturēt ar vardarbību. Gramsca idejas kā radīt revolūciju rietumu sabiedrībā ir izrādījušās pareizas. Tā iet plašumā un šodien tai pievienojas arvien vairāk jaunu piekritēju.

1923. gadā Vācijas komunistu partijas biedri pie Frankfurtes Universitātes nodibināja Marksisma institūtu, par paraugu ņemot Marksa Engelsa institūtu Maskavā. Ar laiku tas kļuva pazīstams vienkārši kā Frankfurtes skola. Frankfurtes skolas akademiķi nodarbojās ar marksisma pārtulkošanu kultūras terminoloģijā. Vecās kaujas rokasgrāmatas tika izmestas ārā, un to vietā tika uzrakstītas jaunas rokasgrāmatas. Veco marksistu ienaidnieks bija kapitālisms, jaunajiem tas bija rietumu kultūra. Vecajiem marksistiem ceļš uz varu bija caur vardarbīgu režīma padzīšanu, kamēr jaunajiem ceļš uz uzvaru veda caur dekādēm garu pacietīgu darbu. Uzvara nāktu tikai tad, kad kristietība būtu mirusi rietumu cilvēkā, un to varētu panākt tikai pēc tam, kad kultūras un izglītības iestādes būtu tikušas sagūstītas un pāraudzinātas. Pēc šo rietumu kultūras cietokšņu un aizsargvalņu okupācijas, valstis padosies bez cīņas. Abiem marksistiem – kā vecajiem, tā jaunajiem, morāles definīcija ir tā pati: kas kalpo revolūcijai ir morāls, kas pretojas tai, ir nemorāls. Tā bija Gramsca ideja, ka nepastāv absolūti morāles standarti, kas der visai cilvēcei, bet moralitāte ir sabiedriski radīta. 1933. gadā, kad Hitleris nāca pie varas, Frankfurtes skolas marksisti sapakoja savu ideoloģiju un pārcēlās uz ASV. Ar Kolumbijas Universitātes palīdzību atjaunotā Frankfurtes skola uzsāka darbību Ņujorkā, un viņu darba pirmā prioritāte bija adoptētās zemes kultūras iznīcināšana. Viņi sevi ir nosaukuši par kultūras marksistiem, un rietumu kultūras iznīcināšanai viņi ir izstrādājuši veselu rindu *cīņas ieroču*. Viens no tiem ir kritikas teorija. Tās definīcija ir: visu rietumu kultūras galveno elementu destruktīva kritizēšana, ieskaitot kristietību, kapitālismu, au-

toritāti, ģimeni, patriarhiju, vecākumtiesības, moralitāti, tradīcijas, atturību, lojalitāti, patriotismu, nacionālismu, iedzimtību, etnocentrismu, paražas un konservatīvismu; ka rietumu sabiedrība ir pasaulē lielākā rasisma, seksisma, nativisma, ksenofobijas, antisemitisma, fašisma un nacisma uzturētāja. Kritikas teorija noved cilvēku pie kultūras pesimisma, bezcerības un izmisuma un atsvešināšanos no sabiedrības, jo tā nav mīlestības un lojalitātes vērtība.

Teodors Adorno (1903-1969) izdomāja, ka fašisma ligzda ir patriarhālā ģimene. No tā izrietēja, ka indivīdi, kas ir uzauguši ģimenēs ar karogu vicināšanu, patriotu tēvu, kas pieder pie veco laiku reliģijas, ir iedzimuši fašisti un potenciāli nacisti. Adorno vēl viens izdomājums bija, ka ceļš uz kulturālu hegemoniju bija caur psiholoģisku iespaidošanu un ne caur filozofisku argumentāciju. Bērnu skolā var iespaidot redzēt savu vecāku morālos un sociālos uzskatus kā rasismu, seksismu, homofobismu un tālāk var iespaidot bērnus pieņemt jauno morālismu. Ir ticis skaidri deklarēts, ka faktu un zināšanu iemācīšana bērniem ir mazāk svarīga nekā tas, ka viņi beidz skolu ar izpratni parādīt pareizo nostāju. Tas nav joks, jo Alans Blūms grāmata: *Amerikāņa smadzeņu slēgšana* raksta, ka amerikāņu vidusskolu beidzēji ir starp visiejūtīgākajiem analfabētiem pasaulē. Bet skolu svarīgums, kā jauno smadzeņu iespaidošanas medijs, tika apsteigts no jaunajiem masu medijiem – televīziju un filmām. Kā Viljams Linds raksta: „Izklaidēšanās industrija... ir pilnībā pieņēmusi kultūras marksisma ideoloģiju un sludina to nepārtraukti, ne tikai sprediķojot, bet arī līdzībās, kur stipras sievietes piekauj vājus vīriešus, bērni ir gudrāki par viņu vecākiem, dzēlīgi klaidoņi izjauc koruptu mācītāju nodomus, augstākas šķiras melnie nostājas pret zemākas klases balto vardarbību, normāli dzīvojoši homoseksuāļi. Tā ir pasaka, tā ir realitātes inversija, bet pasniegtā tādā veidā, tā šķiet kā reālitate, pat vairāk reāla nekā pasaule turpat aiz durvīm.“ Kā kultūras revolūcija ir mainījusi filmu industriju atcerēsimies filmas, ko redzējām 1950os gados kā: *Vējiem līdzi*, un ar tām salīdzināsim tās, kas plūca slavas laurus vēlāk, kā: *American Beauty*.

Herberts Markūze (1889-1979) piedesmitos gados deva atbildi jautājumam: *Kas spēlēs proletariāta lomu nākošajā revolūcijā?* Viņa kandidāti bija radikālie jaunieši, feministes, melnie militanti, homoseksuāļi, atstumtie, asociālie, trešās pasaules revolucionāri, visas rietumu pasaules vajāto dusmīgās balsis. Šis būs tas jaunais proletariāts, kas izdarīs apvērsumu rietumu kultū-

Turpinājums 15. lpp.

„Ak tauta, kā tu krāpta tiec!“
Turpinājums no 14. lpp.

rā. Svarīgākais Markūzes jauninājums tomēr bija baudas principa pieņemšana. Kamēr iepriekšējās sabiedrības tika grautas ar vārdiem un grāmatām, Markūze ticēja, ka sekss un narkotika ir spēcīgāki ieroči. Viņa laiks pienāca, kad miljoniem amerikāņu *bēbī būmeri*, pēc otrā pasaules kara dzimušie, greznībā augušie, nekādu grūtību neredzējuši jaunieši pārpludināja koledžas. *Make love, not war* bija Markūzes sekmīgākais slogans. *Bēbī būmeri* Markūzi idejas pieņēma ar atplēstām rokām, viņa grāmatas tika vienkārši aprītas. 1968. gada studentu nemieros Parīzē uz plakātiem bija rakstīts: *Markss, Mao, Markūze*. Markūze prasīja pēc *atbrīvojošas iecietības*, kas nozīmē neiecietību pret labo kustībām, bet iecietību pret kreiso kustībām. Tas izskaidro faktu, ka labie tiek nepārtraukti slānīti par grēkiem, kas kreisajiem jau sen ir piedoti. Markūze jau neslēpj savus nolūkus: „*Var patiesīgi runāt par kultūras revolūciju, jo protests ir virzīts pret visu kultūras iestādījumu... kas mums ir jāuzsāk, ir izplūdušu un izklaidētu sistēmas izjaukšanu.*“ *Izplūduša un izklaidēta sistēmas izjaukšana* nenozīmē neko citu kā valstu iekārtu sagrāve.

Ēriks Fromms (1900-1980) argumentēja, ka starpība starp dzimumiem nav būtiska, ka tā ir rietumu kultūras iedoma. Fromms kļuva par feministu kustības tēvu. Savukārt Adorno uzskatīja patriarhālu ģimeni par fašisma šūpuli. Lai nocirstu galvu ģimenes tēvam, Frankfurtes skola sludināja matriarhiālismu; to, kur ģimenē valda māte un *androģēnijas teoriju*, kur vīriešu un sieviešu lomas ir izmaināmas. Der atcerēties, ka jau Lukača ideja ģimenes iznīcināšanai bija bērnu un sieviešu izvirtības veicināšana. Frankfurtes skola arī bija pienākusi pie idejas, ka veids kā iznīcināt ģimeni ir caur revolucionāru seksa politiku un agru seksa izglītošanu. Arī feministu organizācijas ir nepārtraukti paudušas pazemojošas un pazeminājošas idejas par ģimeņu nozīmi amerikāņu sabiedrībā. Miljoniem sieviešu ir akceptējušas Markūzes baudas principu un ir atteikušās no laulības un cilvēces pašatražošanas pienākumiem. Tādā veidā Markūzes kultūras marksisms paveiks to, ko padomju marksisms nespēja – sagraut ASV valsti un rietumu civilizāciju!

Tik tālu 2002. gadā izdotās Buchanana grāmatas *Rietumu nāve* daļējs apskats. Te figurējošie bijušie komunistu partijas biedri ir izdomājuši ceļu, kā tikt pie varas visās Rietumeiropas valstīs, ar to valstu cilvēku smadzeņu manipulēšanu un visu veco vērtību noārdīšanu. Viņi sevi sauc par kultūras marksistiem. Tas ir saīsināts nosaukums. Pilns nosaukums šo cilvēku grupai ir – Frankfurtes skolas rietumu kristīgās kultūras iznīcināšanas marksisti (FSRKKIM). Kā redzam

viss viņu darbs ir virzīts vienā virzienā – plānot varas pārņemšanu (PVP). Buchanans saka, ka viņu programmu var realizēt tikai ar teroru. Viņi (FSRKKIM) ir teroristi, līdzīgi Alkaidai, ar to starpību, ka vieni spridzina cilvēku miesas, otri cilvēku smadzenes.

1960–1970os gados Frankfurtes skolas jaunā ideoloģija (PVP) tika pārnesta uz Eiropu. Paši jaunās ideoloģijas radītāji (FSRKKIM) palika ASV, bet kas un kā viņu ideoloģijas pārņemšanas darbu izdarīja, ir lasāms profesora Gotfrīda grāmatā *Savādā marksisma nāve: Eiropas kreisie jaunajā gadsimtā* (Paul E. Gottfried. *The Strange Death of Marxism: The European Left in the New Millennium.*). Tur ir sīki aprakstīts kā pēc otrā pasaules kara ASV okupācijas armijā dienošie sociālie inženieri pielietoja FSRKKIM teorijas un programmas (PVP), kas bija izveidotas vācu tautas kultūras izskaušanai. Rietumvācijā katra doma, ka vāciešiem varētu būt bijusi vēsture vai kultūra tika uzskatīta par bīstamu ceļu uz nacismu. Kopā ar amerikāņu popkultūru šīs FSRKKIM ideoloģijas (PVP) pārpludināja veco kontinentu un pilnīgi (!) iznīcināja tradicionālās Eiropas kultūras un morāles standartus.

Paliek jautājums, kāds tam sakars ar Latviju, latviešiem un ar latviešu kultūru? Pēc Latvijas valsts neatkarības atjaunošanas 1991. gadā, daļība ES tika izvirzīta par Latvijas stratēģisko mērķi, lai nodrošinātu stabilitāti, drošību un vīziju valsts attīstībai, kā arī Latvijas atgriešanos demokrātisku Eiropas valstu vidū. Drīz, kā sēnes pēc lietus, Latvijā saradās dažādas neparastas biedrības, organizācijas un portāli. Uzkrītošs bija fakts, ka visu viņu retorika bija ļoti līdzīga Patrika J. Buchanana grāmatā aprakstītajai Frankfurtes skolas jaunajai kultūras marksistu retorikai. Bija iespaids, ka viņi(as) vienkārši pelnīja naudu, atgremojoļot svešas ideoloģijas klišejas. Portālā *politika.lv* bija lasāms Taņas Lāces un Marutas Prankas pētījums *Dzimumu līdzības principu īstenošana Latvijas pašvaldībās*. Dzimumu līdzības princips bija jauns jēdziens Latvijā. Autore neizskaidroja šī principa definīciju. Rakstu lasot, neradās iespaids, ka pašam autorēm būtu kāda jēga, kas ir *dzimumu līdzības princips*. Citā vietā portālā *politika.lv* bija lasāms, ka viena starptautiskās likumdošanas speciāliste, rakstot par Latvijas likumdošanas piemērošanu ES prasībām, bija uzdūrusies uz terminu *dzimumu līdzības princips*, kas viņai bija kaut kas jauns. Viņa to saprotot kā vienādu atalgojumu par vienādu darbu, vienādas tiesības uz darbu vīriešiem un sievietēm utt. Tāpat droši vien domāja arī tā laika ministru prezidents Einārs Repše, kad viņam bija jāparaksta dokuments dzimumu līdzības principa ievēšanai Latvijā. Liekas visi šie cilvēki domāja, ka dzimumu līdzības princips nozīmē vienādas tiesības vīriešiem un sievie-

tēm, ko jau garantēja Latvijas Satversme un tas šķita neienesam neko jaunu.

Latvijas Satversmes 91. pants nosaka, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas. Tas nozīmē, ka Latvijas Satversme paredz cilvēktiesības katram cilvēkam kā individuam. Patriks J. Buchanans grāmatā *Rietumu nāve* saka, ka ASV neatkarības deklarētāja Tomasa Džefersona ideja esot, ka visi cilvēki ir radīti vienādi. Tas nozīmē, ka Radītājs ir katram no viņiem piešķīris vienādas tiesības uz dzīvi, brīvību, īpašumu un visiem ir jābūt vienādiem likuma priekšā, bet katram ir dotas citādas spējas un viņam ir tiesības tās pilnībā attīstīt. Latvijas Satversme balstās uz šo ideju. Mums visiem ir zināms, ka Latvijā nekāda diskriminācija vīriešu un sieviešu, tāpat kā reliģiju, tautību un rasu starpā nav pastāvējusi jau kopš Satversmes pieņemšanas 1922. gadā. Ja Latvijā jau pastāv *vīriešu un sieviešu līdzības princips*, kāpēc Latvijā tiek ieviesta *dzimumu līdzības princips*?

Kas tad īsti ir *dzimumu līdzības princips*? No iepriekš teiktā saprotams, ka dzimumu līdzības princips ir bijusi ietverta ES iestāšanās noteikumos; tātad, tā ir tikusi uzspiesta. Tā nāk no ārzemēm, un tā satur idejas, kas ir pretstatā Latvijas Satversmei. Tā ir izpletusies pa visām valdības iestādēm un diktē tām savus noteikumus. No tā varam secināt, ka dzimumu līdzības princips ir politiska rakstura struktūra ar mērķi sagraut pastāvošo iekārtu valstī. Dzimumu līdzības programma oriģinālā (angļu) valodā saucas *gender equality*, kas tulkojama kā dzimumu vienlīdzība. No augstāk minētās Buchanana grāmatas redzam, ka kultūras marksists Ēriks Fromms argumentēja, ka starpība starp dzimumiem nav būtiska, ka tā ir rietumu kultūras iedoma. Viņi arī sludina *androģēnijas teoriju*, kur vīriešu un sieviešu lomas ir izmaināmas. Šim viedoklim pieslēģusies arī Latvijas Labklājības ministrija, jo tās mājaslapā sniegtajā skaidrojošajā vārdnīcā lasāms: „*Neraiģoties uz bioloģiskajām atšķirībām visos līmeņos, līdzību sievietes un vīrieša ķermenī ir daudz vairāk nekā atšķirību.*“ Tas ved pie slēdziena, ka Latvijas Labklājības ministrija darbojas FSRKKIM labā tās PVP īstenošanai – svešas varas ievēšanai Latvijā. Tādu slēdzienu apstiprina LM rīcība. Atļaujos pieminēt dažus piemērus. Latvijā ir kritiski zema dzimstība. Prominenta Latvijas dzimumu līdzības darbiniece ir publiski deklarējusi: „*Lai gan demogrāfijas ziņā valsts ir sākusī balansēt uz tā sauktās sarkanās līnijas, Labklājības ministrija nedomā sākt dzimstības veicināšanas propagandu nācīgas izdzīvošanas vārdā.*“ Vai ir iespējams skaidrāks apstiprinājums valsts nodevībai? Savu darbu dzimumu līdzības princips paveic ar teroru. Par teroram līdzīgu spiedienu

„Ak tauta, kā tu krāpta tiec!“
Turpinājums no 15. lpp.

pieņemt darbā nevajadzīgus darbiniekus presē ir sūdzējies Pašvaldību apvienība. Par terorismu pret bērnodarza vecuma bērniem var uzskatīt Ziemeļu ministru padomes uzspiestās grāmatīņas, kas nosaka rotaļlietu tipu, atkarībā no dzimumorgāniem, dzimuma tāpat kā metodika bērnodarza skolotājiem, kā terorizēt bērnus. Bērnu mentalitātes manipulēšanu taču ieteic gandrīz katrs no Buchanana pieminētajiem FSRKKIMiem, bet par Latviju Lietuvas prese raksta: „*Kaimiņu bērnus jau pārveido par bezdzimuma būtnēm.*“

Eiropas Savienības Padome atzīst, ka dzimumu līdztiesība ir Eiropas Savienības fundamentāla vērtība, un ka dzimumu līdztiesības politikas īstenošana ir vitāli svarīga tās ekonomiskajai izaugsmei, pārticībai un konkurētspējai. Kāds cits autors saka: „*Eiropas Savienība (ES) ir deklarējusi, ka dzimumu līdztiesība ir tās galvenā prioritāte kopš Kopienas dibināšanas brīža, tā pieder tās pamattiesībām un ir nozīmīgākā no ES kopējām vērtībām. Paceļot vērtību virsotnē dzimumu līdztiesību, Eiropas Savienība to ir atzinusi un pieņēmusi par savu ideoloģiju, tā ir kļuvusi par ES identitātes zīmolu un ES ideoloģisko stūrakmeni.*“ No iepriekšējā paragrāfā rakstītā saprotams, ka Latvijas dzimumu līdztiesība ir FSRKKIM izpildorganizācija Latvijā. Ja EP un ES abas deklarē, ka dzimumu līdztiesība ir to „vitāli svarīga“, „fundamentāla vērtība“, „galvenā prioritāte“, „pieder to pamattiesībām“, „ir nozīmīgākā no ES pamatvērtībām“, tad izriet neapstrīdams fakts, ka EP un ES darbojas FSRKKIM PVP terora režīma ievēšanai demokrātiskajās ES valstīs.

Savādi! Oriģinālais līgums par Eiropas Savienību tika parakstīts Māstrīhtā. 07.02.1992. g. Līgumā ir pants, ka Savienība respektē savu dalībvalstu nacionālo identitāti, kuru valsts iekārtas balstās demokrātijas principos, bet tur nav neviena vārda par dzimumu līdztiesību, dzimumu vienlīdzību (*gender equality*) jeb ko līdzīgu. Tas pats lasāms visos nākošajos ES līgumos, ieskaitot 16.04.2003. g. Atēnās parakstīto līgumu par Latvijas pievienošanos ES. Tātad Latvija kā valsts nav parakstījusi tādu līgumu kurā „*dzimumu līdztiesība ir Eiropas Savienības fundamentāla vērtība...*“, kas savukārt nozīmē, ka arī neviena cita ES valsts, nav parakstījusi tādu līgumu kurā „*dzimumu līdztiesība*

ir Eiropas Savienības fundamentāla vērtība...“. Šis ir loģisks slēdziens, jo valstis parakstīja Eiropas valstu *savienības līgumu*, bet tās nav parakstījušas nekādu *ideoloģijas līgumu*. Par ideoloģiju Aida Niedra romānā *Rīga dienās nedienās* lieto terminu *ģeniālais diletants* Adolfa Hitlera ideoloģijas apzīmēšanai. Par ģeniāliem diletantiem tik pat labi varam saukt arī FSRKKIM pseidozinātniekus ap un pēc Markūzi. Viņi ir ģeniāli uzkundējušies cilvēku masām un sekmīgi vazājuši tos aiz viņu deguniem ilgus gadus un to turpina darīt vēl šodien. Tā liekas, ka ģeniālo diletantu aģenti ir atraduši parazītisku ceļu uz Eiropas Savienību un tur tā savairojušies, ka kļuvuši par sērgu, kas fatāli apdraud Savienībā sastāvošo valstu un to tautu eksistenci.

Izrādās, ka bez ES un EP Eiropas valstu suverenitātei uzbrūk arī Ziemeļu Ministru padome caur savu 1995. gadā dibināto Ziemeļvalstu dzimtes pētījumu institūtu. Par to un tā likvidēšanu stāsta Ieva Bērziņa un Raimonds Bukbārda rakstā *Saindēto ābolu maiss, jeb kā Norvēģijā tika atmazgots dzimumu līdztiesības pseidozinātniskums*. Ar Ziemeļu Ministru padomes starpniecību šis institūts izvērta savu darbību ne tikai pašās ziemeļvalstīs, bet jo īpaši tieši Baltijas valstīs – Latvijā, Lietuvā un Igaunijā. Saindēto ābolu maiss rakstā ir teikts, ka dzimumu līdztiesības teorijas pamatā ir pieņēmums, ka cilvēka dzimumidentitātē noteicošais ir nevis bioloģiskais dzimums (sex), bet gan „*piederības sajūtas vienam vai otram, vai abiem dzimumiem, kas nav atkarīgas no indivīda bioloģiskā dzimuma*“ un, ka šim viedoklim pieslējusies arī Latvijas Labklājības ministrija. Paragrāfā par dzimumu līdztiesības definīciju nācām pie slēdziena, ka Latvijas Labklājības ministrija darbojas FSRKKIM labā, lai sagrautu pastāvošo iekārtu Latvijā. Sekojošā paragrāfā redzējam, ka EP un ES deklarē, ka darbošanās FSRKKIM labā ir to prioritāte. No šī paragrāfa varam secināt, ka Ziemeļu Ministru padome arī nevēlas palikt ārpus demokrātisko valsts sistēmu sagrāvēju un marksistu totalitārisma apbrīnotāju puļā. Zīmīgs ir kultūras marksista Adorno viens izdomājums, ka ceļš uz kulturālu hegemoniju iet caur psiholoģisku iespaidošanu un ne caur filozofisku argumentāciju. Bērnu skolā var iespaidot redzēt savu vecāku morālos un sociālos uzskatus kā rasismu, seksismu, homofobismu un tālāk var iespaidot bērnus pieņemt jauno morālismu. No tā seko ideja, ka bērns

pēc iespējas drīz atdalāms no mātes iespaida un jānogādā bērnodarzā, kur to jau sagaidīs labi sagatavoti bērnu psiholoģiskie iespaidotāji. No Adorno teiktā arī izriet, ka dzimumu līdztiesībai nav nekāda sakara ar filozofisku zinātnei – tā ir tikai viens no marksistu ieročiem varas pārņemšanai rietumu valstīs ieskaitot, protams, Latviju. Ar dzimumu līdztiesību nav jāargumentē – tās darbību ir jāizmeklē valsts drošības iestādēm.

Bērziņas un Bukbārda raksta virsraksta galvenā daļa ir: „*...kā Norvēģijā tika atmazgots dzimumu līdztiesības pseidozinātniskums.*“ Rakstā, cita starpā, ir teikts, ka 2011. gada 31. decembrī tika slēgts 1995. gadā nodibinātais Ziemeļvalstu dzimtes pētījumu institūts. Ziemeļu Ministru padome bijusi spiesta institūtu slēgt pēc tam, kad Norvēģijas sabiedriskajā televīzijā ticis demonstrēts septiņu dokumentālo filmu cikls *Smažņu skalošana*, kas atmaskoja šī institūta pseidozinātnisko darbību. Šīs filmas atklāja patiesību ne tikai dzimumu līdztiesības aspektā, bet arī par homoseksualismu, etnisko un rasu diskrimināciju u.c. ideoloģiskajiem jājamzirdziņiem. Cikla demonstrēšana izraisījusi pamatīgas dusmas Norvēģijas sabiedrībā, atklājoties patiesībai, ka par viņu – nodokļu maksātāju – naudu dāsni tiek finansēta nevis zinātne, bet ideoloģija. Valsts finansējums dzimumu līdztiesības/dzimtes pētījumiem un projektiem ticis pārtraukts. Kādā intervijā filmu cikla autors esot teicis: „*Paši politiķi baidās par šīm problēmām runāt, jo baidās, ka varētu tikt pieskaitīti galēji labējiem vai rasistiem. Ir slikti, ka baidāties runāt par patiesām problēmām.*“ Šis filmu cikla autora teiktais izteikti redzams arī Latvijā, kad politiķi un ministri verdziski pauž Latvijas pastāvēšanai naidīgas ideoloģijas teikto, bet baidās aizstāvēt to Latvijā, par kuras neatkarību mūsu vectēvi cīnījās brīvības cīņās, mūsu tēvi karoja otrajā pasaules karā un stāvēja aiz barikādēm atmodas laikā. Šodienas paaudzes patriotiem vajadzētu izkārtot Norvēģijas sabiedriskajā televīzijā demonstrētā septiņu dokumentālo filmu cikla *Smažņu skalošana* rādīšanu Rīgā visu to laiku, kamēr Rīga būs Eiropas kultūras galvaspilsēta un kamēr Latvija būs Eiropas Savienības prezidējošā valsts. Ne gaidīt, lai citi to izkārtu, bet to darīt pašiem!

Mosties, celies, latvju tauta!

Jēkabs Ziedars

Melburnā, Austrālijā

Speciāli laikrakstam „Latvietis“

Saruna ar žurnālistu (3)

Turpinājums no 13. lpp.

pany Secretaries kursu un rindu īsu kursu: par cilvēku attiecībām, biroju vadību, arhivēšanu un dažus citus, līdz nonācu pie atziņas, ka labprāt ar to iepazīstinātu jauno paaudzi. Darbu SA *Institute of Technology* man ietei-

ca draugs Fricis Gailītis, kas tur jau strādāja par lektoru. Iesāku (vakaros vai pusdienlaikā, divreiz nedēļā; gan darba vieta, gan Institūts bija pilsētas centrā – CBD) kā pasniedzējs (*tutor*), tad kļuva par lektoru ar biroja darbu saistītās zinībās. Šis darbs man lieliski patika, un strādāt ar pieaugušiem nebija ne mazāko grūtību. Atceros, ka

toreiz *nāca modē* paredzēt, ka datori izskaudīs no birojiem visus papīrus. Es biju skeptisks un tā arī teicu saviem studentiem. Es nostrādāju Institūtā 6 gadus no 1971. g. līdz 1976. gada beigām, kad man negaidīti iznāca pārcelties maizes darbā uz Melburnu.

Turpmāk vēl

Paldies par skaisto 3x3 Vudhausā!

Saieta vadītāju sveiciens

Atceroties gada sākumā notikušo saietu, nāk prātā ozolzaru un svaigi cepta kliņģera smaržas, dūdu, bungu, kokļu un stabuļu skaņas, kora dziesmas, smaidošas sejas, bērnu smieklī, latviskas ļaužu čalas veselas nedēļas garumā, *Koka namiņa* senie, simtgadīgie mūri, kas tumšzaļā dižozola pavēnī saglabājās vēsi pat viskarstākajā Austrālijas vasaras dienā... Šķiet it kā nejauši uz nedēļu būtu pabijuši uz Latvijas zemes, satikuši sen neredzētus paziņas, iepazīnušies un sadraudzējušies atkal no jauna...

Tomēr no Latvijas snīgiem atceļojušie viesi – Aina, Gvido, Zane un Ivars apliecināja, ka tur valdot dziļa ziema, un esam vien tepat, Austrālijā. Šo apstiprināja arī ozolā sēdošie koalas – tādus nu gan Latvijā nesaņemt! Tātad, kā gandrīz katru janvāri Austrālijā, bijām sabraukuši un salidojuši uz 3x3 – šoreiz Adelaidē, lai kopīgi atzīmētu mūsu saieta 30. jubileju, *uzlādētu* savas latviskās baterijas, pavadītu laiku ar ģimeni vai draugiem, mācītos, satiktos, atpūstos, piedzīvotu!

Mums kā vadītājiem ir liels gandarījums, ka gandrīz visu saieta programmā iecerēto un gada garumā izloto mēs varējām īstenot šajā saietā! Tā ir ļoti laba sajūta. Īpaši liels prieks mums ir par 3x3 30. gadu jubilejas izstādes izveidošanu, kas rotāja Balles zāles sienas visu saieta laiku! Šeit vislielākā pateicība pienākas **Ilzei un Gunāram Nāgeliem**, kuri palīdzēja šo izstādi sagatavot un noformēt. Paldies arī Līgai Rupertei, Rasmai Zvejniecei, Arnim Siksnam, kā arī visiem bijušajiem Austrālijas 3x3 vadītājiem par fotogrāfiju un informācijas sagādāšanu!

Kā nu jau daudzus gadus, saieta veiksmīgā norisē neatsyerama loma ir viesiem no Latvijas. Šogad mūs ar savu klātbūtni pagodināja Dziesmu svētku virsdiriģents **Ivars Cinkuss**, etnomuzikoloģe **Zane Šmite**, kā arī folkloristi, seno tradīciju zinātnieki un rituālu veicēji **Aina un Gvido Tobji**. Paldies jums, ka mērojāt tik tālu ceļu, lai būtu kopā ar mums! Jūsu devums vēl ilgi iedvesmos mūsu prātus un sirdis!

Paldies *Tauriķa* redakcijai – **Gunāram un Ilzei Nāgeliem** un **Ojāram Grestem** par lielo un pašreizējā darbu, ko jūs ieguldījāt, veidojot saieta avīzi! *Tauriķis*, kā vienmēr, ir saieta sirds, tā tas bija arī šoreiz! Pat neskatoties uz to, ka Gunārs un Ilze saieta lielāko laiku atradās neklātienē!

Kā vienmēr, 3x3 ļoti augstu novērtē latviešu sabiedrības atbalstu. Mēs pateicamies Adelaides Latviešu biedrībai, Adelaides Daugavas Vanagiem, Kanberas Daugavas Vanagiem, Mel-

Saieta dalībnieki.

burnas Daugavas Vanagiem, Pertas Daugavas Vanagiem, Sidnejas Daugavas Vanagiem un Sidnejas Latviešu biedrībai par dāsnajiem ziedojumiem šī saieta rīkošanai.

Paldies visiem ieviržu, puduru un vakara nodarbību vadītājiem – pateicoties jums, varējām baudīt tik bagātīgu saieta programmu! Paldies arī saieta kasierim **Andim Bērziņam** par cītīgo darbu naudas lietu kārtošana!

Ja ir priecīgi bērni, tad ir priecīgi vecāki! Paldies **Gitai Meierei-Nestekai** par veiksmīgu 1/2x1/2 vadīšanu! Bērni sportoja, spēlēja teātri, gleznoja, nodarbojās ar rokdarbiem, filmēja, montēja un veidoja bērnu TV ziņas, peldējās, draudzējās un baudīja visā-

dus vasaras brīvdienų priekus, pie tam tas viss – latviskā vidē! Paldies arī **Petram Nesteckim** par viņa nenogurstošu palīdzību un jautrības uzturēšanu nodarbībās kā lieliem, tā maziem!

Vēlreiz izsakām vissirsnīgāko pateicību visiem šī saieta dalībniekiem, viesiem – gan tuviem, gan tāliem, ieviržu un nodarbību vadītājiem, *Tauriķa* redakcijai, kā arī pārējiem palīgiem, labvēļiem un atbalstītājiem par šo skaisto, latviskuma piesātināto nedēļu Adelaidē, pašā Austrālijas vasaras karstumā!

Lai dzīvo 3x3!!! Uz tikšanos Melburnā!

Jolanta Lārmane un Kārlis Ātrens
3x3 2013 vadītāji

Iepazīšanās vakars. Pie sienām 3x3 Austrālijā 30. gadu jubilejas izstāde.

Dziesmu svētku biļetes *Turpinājums no 1. lpp.*

sim Latvijas Republikas simtgadi un notiks nākamie Vispārējie latviešu Dziesmu un Deju svētki, būtu radīts jauns, mūsdienīgs stadions ar 20 000 sēdvietu ietilpību un paplašināta skatītāju zona Mežaparka estrādē. Nacionālajā attīstības plānā jau ir iekļauta jauna Dziesmu svētku stadiona izveide,“ akcentē Kultūras ministre Žaneta Jaunzeme-Grende.

„Mēs kā svētku rīkotāji esam gandarīti par milzīgo iedzīvotāju interesi un motivāciju apmeklēt vasarā gaidāmos svētkus. Pārdotais Dziesmu un deju svētku biļešu skaits ļauj īstenot mākslinieciski augstvērtīgu svētku programmu, pilnā apjomā atbalstot mākslinieciskās grupas ieceres

gan režijas, gan scenogrāfijas risinājumiem. Vienlaikus ieņēmumi dos iespēju organizēt svētku pieejamību plašākam cilvēku lokam. Paralēli tiešraidēm sabiedriskajos medijos, mums būs iespēja uzstādīt lielos ekrānus pilsētvidē, piemēram, Doma laukumā un Esplanādē, lai cilvēki var pulcēties un svinēt svētkus kopā,“ stāsta Dace Melbārde, Latvijas Nacionālās kultūras centra vadītāja.

Dziesmu un deju svētku programmu kopā veido 62 pasākumi, no kuriem aptuveni puse ir brīvi pieejama un ir bez maksas. Visu svētku nedēļu dažādās Rīgas vietās – Vērmanes dārzā, Esplanādē, Latvijas Etnogrāfiskajā Brīvdabas muzejā, Doma laukumā, Berga bazārā, Rīgas skvēros un parkos notiks kultūras pasākumi un koncerti. Lai varētu sekot līdzi svētku norisēm

maksas pasākumos, pilsētvidē tiks uzstādīti lieli ekrāni. Pasākumu pieejamība būs nodrošināta arī sabiedriskajos medijos un internetā.

XXV Vispārējie latviešu Dziesmu un XV Deju svētki notiks no **2013. gada 30. jūnija līdz 7. jūlijam**. Svētkiem gatavojas 40 000 dalībnieku – kolektīvi no Latvijas (vairāk nekā 1600, t.sk. 100 mazākumtautību kolektīvi un individuālie izpildītāji skatēs), latviešu diasporas (57) un ārvalstīm (28). Dziesmu un deju svētkus rīko Latvijas Nacionālais kultūras centrs, atbalsta lieldraugi *Latvijas dzelzeļš, Lattelecom* un *Latvenergo*, kā arī banka *Citadele* un *Latvijas Valsts meži*.

Inga Vasiļjeva
Dziesmu un deju svētku preses sekretāre
2013. gada 6. aprīlī

DV Adelaides dārza svētki *Turpinājums no 2. lpp.*

bet tikai nesenais brauciens uz Pertu rosināja Andri Jaudzemu kaut ko darīt lietas labā. Īstais laiks, īstais dzinulis, īstais cilvēks. Paldies Tev, Andri! Krekliņi labi saderas arī ar DV beisbola stila cepurēm.

Bez čakliem darbiniekiem šādi svētki nenotiktu, tādēļ jāsauc paldies tiem DV valdes locekļiem, kas birzta-

liņā salika mēbeles, noslaucīja krēslus, organizēja ēnu, cepa desas un kotletes un veica neskaitāmus citus nepieciešamos darbus un darbiņus. Tāpat arī pateicība pienākas tām vanadzēm, kas cepa kūkas, gatavoja salātus, izdalīja ēdienu un beigās satīrīja virtuvi un nomazgāja traukus. Tās lielās, taukainās pannas mazgāt un taukiem notašķīto plīti un grīdu tīrīt nav nevienas saimnieces patīkamo nodarbu sarakstā. Vanadzēs bez kurnēšanas dara arī ne-

patīkamos darbus. Liels paldies jums par to! Zīmīgi, ka darītāji/as ir vienmēr tie paši cilvēki, kas ziedo savu laiku un pūles, ierodas ātrāk, paliek vēlāk, lai visu padarītu. Bet tā jau laikam notiek visās organizācijās.

Gunta R.
Laikrakstam „Latvietis“

* *Kremlis 1339. g., Eifeļa tornis 1887. g. Neds Kelijis 1880. g.*

Datumi

Vārda dienas, dzimšanas dienas un zīmīgi notikumi

11. aprīlis

Hermanis, Vilmārs

1893. tiesībnieks, senators Mintauts Čakste.

1933. dzejnieks Jānis Klāvsons.

1938. inženieris, pulkveža leitnants Austrālijas armijā, sab. darbinieks, bij. LR Aizsardzības Ministrijas Valsts Sekretāra vietnieks Jānis Ātrens.

1963. ārsts un politiķis, LR iekšlietu ministrs (1998.g. 26.nov. – 1999.g. 16.jūl.), LR labklājības ministrs (1999.g. 16.jūl. – 2000.g. 5.maijs) Roberts Jurdzs.

12. aprīlis

Jūlijs, Ainis

Pasaules Aviācijas un kosmonautikas diena

1883. teologs, arhibīskaps (1962.–1966.) Kārlis Kundziņš.

13. aprīlis

Egils, Egīls, Nauris

1893. tēlnieks, dievturu dižvadoņs Arvīds Brastiņš.

1939. sabiedrīks darbinieks Austrālijā Andrejs Lezdkalns.

1982. politiķis, latgalešu kultūras aktivists Juris Viļums.

14. aprīlis

Strauja, Gudrīte

1873. grāmatizdevējs, tulkotājs, skolotājs Andrejs Jesens.

1873. rakstnieks Fricis Mierkalns.

1948. tulkotāja Tamāra Liseka.

1978. Tbilisi, Gruzijas PSR notika demonstrācijas, protestējot pret valsts valodas statusa noņemšanu gruzīnu valodai.

15. aprīlis

Aelita, Gastons

1738. Rīgas rāte izdod rīkojumu par nekustamā īpašuma atsavināšanu latviešiem. Rīkojumā teikts, ka latvieši nav namnieki un viņiem nevar piedēvēt nekustamie īpašumi. Gada un vienas dienas laikā latviešiem savi īpašumi ir jāatdod vācu namniekiem.

1875. jurists un politiķis, Saeimas priekšsēdētājs (1922.g. 7.nov. – 1925.g. 17.marts) Frīdrihs Vesmanis. Miris izsūtījumā Usoļjes soda noņemnes Surmogas punktā 1941. g. 7. dec.

1888. mākslas vēsturnieks Boriss Vipers.

1950. sabiedrīks darbinieks Ģirts Zēgners.

16. aprīlis

Mintauts, Alfs, Bernadeta

1743. cariene Elizabete izdod pavēli par mastu šķīrotāja Jāņa Šteinhauera iecelšanu par kroņa mastu šķīrotāju.

1879. rakstnieks Mākonis (Jēkabs Kalniņš).

1883. rakstnieks, publicists, sabiedrīks darbinieks Jezups Kindzuls.

1919. vācu muižniecības pārstāvji un to militāras vienības ar ģenerāļa fon der Golca palīdzību īstenoja puču Liepājā. Tika izveidota provāciska – mācītāja un dzejnieka Andrieva Niedras valdība, bet Kārļa Ulmaņa pagaidu valdībai līdz vasaras vidum nācās pārtverties Liepājas reidā uz kuģa *Sarator*, ko apsargāja britu karakuģi.

1923. Krāslavai piešķirtas pilsētas tiesības.

1923. režisors, skatuves mākslas pedagogs Andris Blekte.

1946. komponists Pēteris Vasks.

1958. tulkotāja Silvija Brice.

17. aprīlis

Rūdolfis, Rūdis, Viviāna

1763. ar cara ukazu Rīgā nodibina speciālu komisiju Rīgas tirdzniecības pētīšanai.

1920. sākās Latvijas Republikas Satversmes sapulces vēlēšanas.

1936. dibināts Rīgā vīru dubultkvar-tets *Tēvija*, vēlāk darbojas Bostonā (ASV).

1938. Dailes teātra aktieris Leons Kri-vāns. ■

Sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi

Adelaidē

Sestdien, 13. apr., plkst. 10.00 – 12.00 Sarkanā krusta darbinieks ALB telpās sniegs dažādus stratēģiskus padomus, kas sagatavotu jūs ārkārtējiem gadījumiem, kad pēkšņi jāiet uz slimnīcu, vai kāda cita liksta uzkrīt. Būs pieejama arī informācija līdžņemšanai. Lūdzu, pieteikties LAIMAS birojā līdz 11. aprīlim kafijas galda vajadzībām.

Sestdien, 13. apr., plkst. 14.00 Adelaides kino klubiņš – DV namā. Māras Zālītes luga, Indras Rogas režija, Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Lācis* 1. daļa.

Svētdien, 14. apr., plkst. 9.30 ASK novusa sekcijas nodarbības *Tālavas* mazajā zālē. Vēl joprojām gaidām jaunus spēlētājus. Novuss – spēle jauniem un veciem.

Svētdien, 14. apr., Baltiešu olimpiāde *Amber Aged Care* (bijušā *Baltic Communities Home*) 38 Avenue Rd., Paradise. Pūtēju orķestris uzjautrinās pēcpusdienu ar mūsu pazīstamām melodijām. Būs BBQ un atspirdzinājumi.

Trešdien, 17. apr., plkst. 11.00 autobuss atiet no ALB nama LAIMAS izbraukumam uz *German Arms* Hahndorf pusdienās. Maksa \$16,90 no personas par divu ēdienu maltīti. Pieteikties LAIMAS birojā līdz 12. aprīlim.

Sestdien, 20. apr., plkst. 14.00 Daugavas Vanadžu Raibā pēcpusdienu DV namā. *Cepuru svētki*. Nāciet uz pusdienām, palieciet uz sarīkojumu. Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar \$10.

Svētdien, 21. apr., plkst. 9.30 ASK novusa sekcijas nodarbības *Tālavas* mazajā zālē.

Svētdien, 21. apr., plkst. 13.00 Adelaides Latviešu sporta kluba pilnsapulce *Tālavā*.

Trešdien, 24. apr., plkst. 11.00 izbraukšana no ALB nama LAIMAS aprūpētāju grupas došanai uz kafējnīcu Chocolat Burnside Village, lai kopā pārrunātu iekārtotus šīgada pasākumus un baudīt vieglas pusdienas. (Var ar satikties uz vietas ap plkst. 11.30). Pieteikties LAIMA birojā pie Margotas Puķītes līdz 22. apr.

Piektdien, 26. apr., plkst. 13.00 Elder zālē koncerts – tiks atskaņota mūzika no Fridriha Lielā galma. Visus ieinteresētos lūdz zvanīt Margotai LAIMA birojā līdz 22. apr.

Sestdien, 27. apr., plkst. 11.00 ALB zālē Anita Hale demonstrēs savu galerta recepti. Visi laipni aicināti piedoties. Ziedojumi sākot ar \$4. Pieteikties LAIMA birojā līdz 19. apr.

Svētdien, 28. apr., plkst. 9.30 ASK novusa sekcijas nodarbības *Tālavas* mazajā zālē.

Adelaides Sv. Pētera draudze

Svētdien, 21. apr., plkst. 11.00 Liel-

dienu laika 4. svētdiena. Dievkalpojums bez dievgalda.

Svētdien, 21. apr., tūlīt pēc dievkalpojuma Draudzes pilnsapulce.

Brisbanē

Sestdien, 13. apr., plkst. 14.00 Dzejas pēcpusdienu: Lasīsim un pārrunāsim Baibas Ziedares rakstu *Ārijas Elksnes dzīve* pie Sarmas Gertneres, 17 Mukine St, Jindalee.

Svētdien, 14. apr., plkst. 15.00 Brisbanes Latviešu skoliņa *Sauleszaķis* Latviešu namā. (Datumi varētu mainīties – tuvāku informāciju sniedz Vita Rieksta 0403 530 982 vai vrieksta@yahoo.com).

Sestdien, 27. apr., plkst. 12.00 Zolītes pēcpusdienu DV sarīkojumā Latviešu namā. Piedalīšanās \$7,50.

Svētdien, 28. apr., plkst. 13.00 Rokdarbnieču kopas nodarbības Latviešu namā.

Svētdien, 28. apr., plkst. 15.00 Brisbanes Latviešu skoliņa *Sauleszaķis* Latviešu namā. (Datumi varētu mainīties – tuvāku informāciju sniedz Vita Rieksta 0403 530 982 vai vrieksta@yahoo.com).

Kvīnslandes latv. ev. lut. draudze

Diakone Brigita Saiva.

Svētdien, 14. apr., plkst. 13.00 draudzes pilnsapulce.

Sestdien, 20. apr., plkst. 13.00 dievkalpojums ar dievgaldu (prāv. Kolvins Makfersons).

Kanberā

Sestdien, 20. apr., plkst. 15.30 Tautas deju kopas *Sprigulītis* 60 gadu atceres svinības Austriešu klubā, Mawson. Tautas deju uzvedums (*Jautrais pāris, Jūrmalnieki, Sprigulītis, Sprigulīša saime*). Sidnejas muzikanti Viktorijas Mečēnas vadībā. Pēc uzveduma pārtraukums, kam sekos *Latviešu danču vakars*. Ieeja \$25/\$20/\$0. Biļetes varēs iegādāties pie ieejas.

Kanberas latv. ev. lut. draudze

Melburnā

Sestdien, 13. apr., plkst. 15.00 – 17.30 kora *Atbalsis* mēģinājums Latviešu namā. XXV Dziesmu svētku dziesmu mācīšanās.

Svētdien, 14. apr., plkst. 11.00 Makšķernieku kluba *Āķis* saiets Latviešu namā.

Sestdien, 20. apr., plkst. 15.00 – 17.30 kora *Atbalsis* mēģinājums Latviešu namā. XXV Dziesmu svētku dziesmu mācīšanās.

Sestdien, 27. apr., plkst. 15.00 – 17.30 kora *Atbalsis* mēģinājums Latviešu namā. XXV Dziesmu svētku dziesmu mācīšanās.

Melburnas 1. latv. ev. lut. draudze

Melburnas Sv. Krusta draudze

Māc. Dainis Markovskis.

Sestdien, 13. apr., plkst. 9.00 Lielā Baznīcas talka. Pēc talkas plkst. 12.00 varēs baudīt dāmu komitejas siltās pusdienas un atspirdzinājumus!

Svētdien, 14. apr., plkst. 10.00 dievkalpojums.

Svētdien, 21. apr., plkst. 10.00 dievkalpojums.

Svētdien, 21. apr., plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā.

Svētdien, 28. apr., plkst. 10.00 dievkalpojums.

Pertā

Sestdien, 27. apr., plkst. 18.00 Latviešu centrā *Cūkas bēres*. Ieeja \$25. Visi laipni aicināti.

Pertas ev. lut. Sv. Pāvila draudze

Māc. Gunis Balodis.

Svētdien, 14. apr., plkst. 10.30 dievkalpojums.

Sidnejā

Piektdien, 12. apr., plkst. 12.00 Senioru saiets Laviešu namā. Kafējnīca būs atvērta no plkst. 11.00. Pirmā daļā Ivars Šeibelis rādīs video no Raimonda Paula Sadziedāšanās svētkiem Rīgā. Apskatīsimies arī jaunākos notikumus Latvijā no TV raidījumiem. Otrā daļā skatīsimies TV raidījumu no Tautasdziesmu un Deju svētkiem Rēzeknē. Piedalās grupas no visas Latvijas novadiem kā arī no Lietuvas, Igaunijas, Zviedrijas un Itālijas.

Līdz 13. apr. no plkst. 10.00 – 16.00 skatāma grupas izstāde Harrington Street Gallery, 17 Meagher St, Chippendale. Izstādē piedalās Ojārs Grešte.

Līdz 25. aprīlim latviešu mākslinieku izstāde *Australian Latvian Artists* Fountain Court, Jaundienvīdvelsas Parlamenta namā, Macquarie St., Sidnejā. Izstādē piedalās Walter Barda, Anita Bērziņš-Misiņš, Juris Ceriņš, Pēteris Ciemiņis, Biruta Clark, Ieva Deksa, Guntis Jansons, Andra Krūmiņš, Dzidra Mitchell, Haralds Norītis, Harijs Piekalns, Anita Rezevska, Alda Rudzis, Raimonds Rumba, Ilze Šēnberga-Nāgela, Jan Senbergs, Jānis John Supe, Imants Tillers.

Svētdien, 28. apr., plkst. 11.00 Ārkārtējā SLB pilnsapulce par Latviešu nama nākotni.

Sidnejas ev. lut. latviešu draudze, Svētā Jāņa baznīcā

Prāv. Kolvins Makfersons.

Svētdien, 14. apr., plkst. 10.00 Dārza svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma Dārza svētku sarīkojums.

Sarīkojumi

Turpinājums no 19. lpp.

Svētdien, 21. apr., plkst. 10.00 dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.
Svētdien, 28. apr., plkst. 10.00 dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Sidnejas latv. ev. lut. Vienības draudze

Māc. Raimonds Sokolovskis.

Svētdien, 14. apr., plkst. 10.00 III Lieldienu svētdienas dievkalpojums. Bībeles stunda.

Svētdien, 21. apr., plkst. 10.00 IV Lieldienu svētdienas dievkalpojums angļu valodā.

Svētdien, 28. apr., plkst. 10.00 V Lieldienu svētdienas dievkalpojums.

Zelta piekrastē

Sestdien, 13. apr., plkst. 19.00 *Heimatabend* Vācu klubā. Visi ielūgti ierasties tautas tērpos, vai tautiskā apģērbā.

Kanādā

Sestdien, 13. apr., Kamerkora *Dzirksts* un Kanādas apvienotā kora koncerts XXV Vispārējo latviešu dziesmusvētku ieskaņai Latviešu Centrā Toronto. Diriģente Vizma Maksiņa. Pianiste Helēna Gintere. Kokteiļu stunda 18.00, programma 19.00. Ieeja pieaugušajiem \$30, \$15 jauniešiem, bērniem līdz 13 g.v. ieeja brīva.

Vācijā

Sestdien, 20. apr., plkst. 19.30 Minteres St. Paulus Dom baznīcā Iveta Apkalna (Rīga/Berlin) sniegs ērģeļu koncertu.

Zviedrijā

Piektdien, 19. apr., plkst. 18.30 Annas Saksas *Pasakas par ziediem* iesilda pavasari Stokholmā Igaunijā namā Wallingatan 34, 1. st. Iestudējumā piedalās: Gundars Āboliņš – stāstnieks, Dita Krenberga – flauta, Valts Pūce – mūzikas autors, klavieres. Iestudējuma garums – 1 stunda. Pēc tā piedāvājam atspirdzinošu malku (paldies Latvijas vēstniecībai Zviedrijā!) un vieglas uzkodas, ka arī aicinām uz sarunu ar māksliniekiem un Vītu Viktorsoni, kura ieskicēs Annas Saksas pretrunīgo portretu. Biļešu cenas: 200,- kr un 150,- kr (studentiem un pensionāriem). Samaksa skaidrā naudā. Zviedrijas Latviešu apvienības (ZLA) biedriem arī uz šo izrādi ir 50,- kr atlaide! Vietu skaits ierobežots, tāpēc lūdzam iepriekš pieteikties pa e-pastu kultura@zla.lv

zla.lv vai pa telefonu Dacei Vinklerei 070-653 25 26.

Citās valstīs

No 5. aprīļa līdz 12. maijam Venēcijā ir apskatāma latviešu fotogrāfa Viļņa Vītoļa izstāde *100 Istabas (100 Rooms / 100 Stanze)*, kuratore Helēna Demakova).

Latvijā

Ceturtdien, 11. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Rēzeknes Kultūras namā.

Ceturtdien, 11. apr., plkst. 19.00 Raimonda Paula kora dziesmu koncerts *Tu esi Latvija* Latvijas Universitātes Lielajā aulā, Raiņa bulv. 19. Koncertā piedalās: maestro Raimonds Pauls, Rīgas Valsts 2. ģimnāzijas jauktais koris, Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultātes jauktais koris *Aura*, diriģents Edgars Vītols, pavadošā mūziķu grupa. Ieeja bezmaksas.

Ceturtdien, 11. apr., Izstādes atklāšana Kaņepes Kultūras Centrā, Rīgā, Skolas ielā 15. Izstādes temats: mākslas virziens Fluxus, kura pamatlicējs bija arī Valdis Āboliņš (1939-1984).

Piektdien, 12. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts CATA Kultūras namā.

Sestdien, 13. apr., plkst. 15.00 Latvijas Nacionālās operas Beletāžas zālē notiks trešais koncerts ciklā *Jāzeps Vītols un latvju dzejnieki*. Koncertā uzstāsies solisti Sonora Vaice, Ieva Parša, Kristīne Gailīte, Aira Rūrāne, Inga Šļubovska, Krišjānis Norvelis, Andris Ludvigs, Viesturs Jansons un Kalvis Kalniņš, pie klavierēm – Aldis Liepiņš, Herta Hansena, Mārtiņš Zilberts un Dace Kļava. Šoreiz programma aptvers visvairāk dzejnieku, ietiecoties Jāzepa Vītola jaunradē līdz pat Otrā pasaules kara gadiem.

Sestdien, 13. apr., plkst. 20.00 LU jauktais koris *Juventus* aicina uz *Pavasara nakts koncertu* Rīgā, Sv. Pāvila evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Ieejas maksa: 3.00 LVL; skolēniem, studen-

tiem, pensionāriem 2.00 LVL

Ceturtdien, 18. apr., Kaņepes Kultūras Centrā, Rīgā, Skolas ielā 15. referāts par Valdi Āboliņu (1939-1984), un pēc tam diskusija par kultūras sakariem okupācijas periodā.

Piektdien, 19. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Preiļu Kultūras centrā.

Sestdien, 20. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Madonas Kultūras centrā.

Svētdien, 21. apr., plkst. 17.00 Rīgas Evaņģēliskās draudzes dievkalpojums Vecajā Sv. Ģertrūdes baznīcā. Kalpos draudzes mācītājs Klāvs Bērziņš. Visi mīļi lūgti un aicināti!

Otrdien, 23. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Kuldīgas Kultūras centrā.

Ceturtdien, 25. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Ādažu Kultūras centrā.

Piektdien, 26. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Gulbenes Kultūras centrā.

Sestdien, 27. apr., plkst. 19.00 grupas *Pērkons* jubilejas koncertturneja ar nosaukumu *Sapumpurots zars*. Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, vokāls), Leons Sējāns (solo ģitāra), Ieva Akuratere (vokāls), Raimonds Bartaševičs (vokāls) un Ikars Ruņģis (sitamie instrumenti). Koncerts Krustpils Kultūras centrā. ■

Abonējiet laikraksta „Latvietis“ drukāto izdevumu!

\$35 par 10 numuriem, \$70 par 20 numuriem vai \$180 par 52 numuriem ar piegādi Austrālijā.

Dāviniet sev vai citam!

Sterling Star Pty Ltd, PO Box 6219, South Yarra, Vic. 3141. Čeki rakstāmi: „Sterling Star“

Abonementu var pieteikt vai pagarināt tīmeklī – <http://www.laikraksts.com>

Lata kurss

Latvijas Bankas kurss 10. aprīlī.

1 EUR = 0,702804 (piesaistes kurss)

1 AUD = 0,5620 1 NZD = 0,4570

1 GBP = 0,8230 1 USD = 0,5390